

2

1548

அநூல் ...
 உடம்ப வியாசபுதருடு...
 நூல் வியாசபுதருடு...
 மு...
 தீவு நூல் வியாசபுதருடு ?

- / 15 -

- ★ அழகு சாதனைப் பொருட்கள்
  - ★ நில் நூல்கள்
  - ★ ரேங்கண்டகள்
  - ★ பட்டஞ்சகள்
  - ★ எலாஸ்ரிக் வகைகள்
  - ★ விளையாட்டுப் பொருட்கள்

മൊന്തമരക്കുമ் സിംഗല്പരാധാക്കുമ്
പെற്റുക്കൊണ്ടോട് ചിരന്ത ഇടുമ്

பெற்றுக்கொள்ளச் சிறந்த இடம்

శ్రీ అంపికాసు

(ராணி சினிமாவுக்கு அருகாமையில்)

பெரியக்குடி,

മാന്ത്രപാലമ്

- ★ சுவை மிக்க நிக்கோ கோப்பி
  - ★ சுவை மிக்க சிற்றுண்டி வகைகள்
  - ★ தரம்மிக்க வெடங் ஸ்பெஷல்

நிக்கோ கோப்பி

மற்றும் குளிர்பானங்களுக்கும்

யതിന്തുവിലെ പ്രസിദ്ധ ഭഗവത്പരമായ

“ರಿಕ್ಕೋ ಕೋಪ್ಪಿ (B) ಪಾರ್”

மக்கள் நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பானம்.

Rev. 10, 67, 65;

எக்னோகும் எல்லாமும்
பெறவேண்டும் — இங்கு
இல்லாமை இல்லாத
நிலைவேண்டும்:

కులుతావ

କ୍ଷେତ୍ର - ଉଲକଟିଯମ୍ - କୁମାର

254

வெளியீடு :

காலரதம்
இங்கிய வட்டம்

三

କେମଟିକ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ :

தீர்வாகி,
“காலரதம்”
மெயின் வீதி,
மாண்புக்குப்பு—1
அங்கமின் (இலக்கு)

★
அடிசியர்கள் :
மீலாத்திரா
ஏம். வாணிபாகாரன்

ரத்தினுள்ளே . . .

எம். வரதராஜன்
கணவின் மைந்துள்
செ. தாகேஸ்வரி
அங்குமான்
ஆண்டாள்
சேரன்
மேமதர்பாளி
மிகாத்சிரன்
இளங்கிரு
ராதேயன்
காஷர சிபி;
கெ. டானியக்கு
பாலகிரி

கற்பளைகள் ஆக்கங்கள் அரிசத்தை
மும் அவற்றை ஆக்கியோரே, மகிழ்ச்சி
யுடன் பொறுப்பேற்கிறார்கள்:

குறிப்பு தமிழ்மூலம் வேண்டும்!

அப்பு சுன வாசனை !

வணக்கம்.

வாசகர்களாகிய உங்களின் தயவினால்—உங்கள் மீதுள்ள நம்பிக்கையினால் முதலாவதாக வெளிவந்தேன் ; வெற்றியும்ஷடந்தேன். இப்போது இரண்டாவது இதழாக சிறிது வளர்ச்சிபுற்று உங்கள் கைகளில் அமர்த்திருக்கிறேன்.

பத்திரிகைந்தாளி ஸ்வில் நினைத்தும் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு உங்கள்ள இந்தொத்தில்கூட, மக்கள் சக்திபாண் உங்கள்மீது அபார நம்பிக்கை ஈஷத்து வெளிவந்திருக்கிறேன்.

எனெனில்—

மக்கள் சக்திதான் மக்தான் சக்தி.

அவர்கள்தான் வரலாறு படைப்பவர்கள்.

அவர்கள்தான் நாம் தங்கி நிற்கவேண்டுமென்ற நிலை எனவே அவர்களிடதான் நாம் தங்கி நிற்கவேண்டுமென்ற நிலை யான நம்பிக்கையை ஏதத்திருப்பவன் நான்.

இவ்வளரியில் என்னை உறுப்பிடத்துவமும், தெளிவுபடுத்துவதும், பிரகடனப்படுத்துவதும் இங்குப்பாதனவையாகின்றன. மக்கள் எழுக்கினோ முறியடிக்கும் எச்சக்திகளுக்கும் நான் எதிர்க்குரல் எழுப்புவேன்.

காம்கடைவெஷ்சுங்கா முந்தானி ந்துவ அமைப்பைக் கட்டிக்காக் கவும், சுரண்டும் வர்க்கங்களில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முற்படும் எதுவும் எனக்கு எதிரியே.

வகுப்புவாதம் பேசி ஒற்றுமைக் கூட்டுச் சிகாக்கப்பார்க்கும் எதுவும் மக்கள் எகிரி, அவ்வகையில் எனக்கும் எதிரி

மேற்கொண்ண பிற்போக்கு வாதிகளுக்கு எதிரான ஓர் அணியின் தளம் காான் நான்.

முற்போக்காரர்களின் கரங்களை வலுப்படுத்துவதே என் பணி. களைப்படைத்திக்கும் உள்ளங்களுக்கு வெண்சாமரை வீசவா நான் உதவானேன்?

இலக்கிய மென்றால் அப்படிக்கான் இருக்கவேண்டும் என்பது சில 'மாண்புகள்' கூட்டு ; கோட்டு.

இதை நினைக்க எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது.

மாக்கிக் கார்க்கி சொன்னாருடேரால், மஹிதன் துன்னைக்கானே அறிந்துகொள்ளவும், தன்நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவும், உண்மை எரிக்கான்பகுற் காணமுயற்சிக்கு ஆசாவளிக்கவும், மக்களிடத்தில் உள்ள நல்லவற்றைக் காண வகை செய்வதற்கும், மக்களிடத்தில் உணர்வு விழிப்பு, வீரம் அகிய உணர்ச்சிகளைக் கிளறவும், வாற்கையின் மேலான இலட்சியத்திற்குத் துன்னை அர்ப்பணிக்க வலிமை யூட்டுவதற்கும். மனிக்கினைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கும் உதவுவதே இலக்கியத்தின் நோக்கமாகும். இதுவே எனது நோக்கமுமாகும்.

இருந்தும்—

என்னைப்பற்றி பல கோணங்களிலும் வைத்துப் பார்த்து இனக்காணமுடியாமல் தத்தனிப்பவர்களையும் எனக்குத் தெரியும்.

என்னைப் பூர்ஜமாக விரோதிக்க உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. எனவே விமர்சனமே எங்கள் வளர்ச்சிப்பாடு ஆதலீஞல், எனது ஒவ்வொரு வண்டியும் உங்கள் விமர்சனத்தையே எதிர் நோக்குகிறது.

இனி நீங்க தொடரலாம் !

உங்கள்
—காஸ்ரதம் —

ஓரு ஏணி சரிசீற்று !

—எம். வரதராஜன்

வெனில் மத்தியில் உள்ள அந்தப் பாடசாலை யில் ருந்து எழுந்து கொண்டிருக்கும் இரைச் சல் பக்கத்திலிருக்கும் சந்தையின் இரைச் சலையே மிஞ்சிவிடும் போலிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள். சந்தையென்று எண்ணிச்சில மனிதர்கள் அந்தப் பாடசாலைக்குள் ஞம் புகுந்திருக்கிறார்களாம்.

அந்தப் பாடசாலையின் உயர்பகுதிக்கு உரிமையாளர்கள் எனவயதினாலோ அல்லது வேறொன்றினாலோ 'கௌரவம் பெற்றிருக்கும் மாணவ மணிகளின் வகுப்பறை பாடசாலை வளவின் இடது கோடியில் அதோ இருக்கிறது. அந்த வகுப்பறையில் அவர்கள் சலன மில்லர்மல் அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். வகுப்பில் கருணைகர வாத்தியார் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்த பகுதிகள் எவ்வும் அவர்களுக்கு விளங்கவில்லை என்பதை விட அவர்கள் தங்கள் மூலைகளில் அவற்றை புகவிடவில்லை என்பதே பொருத்தம்.

முன்பெல்லாம் அதே வாத்தியாருக்கு அந்த வகுப்பு பயந்து நடுங்கியதும் உண்டு. அவருக்குடைய 'நெருப் படிப் பிரம்பு' குறித்துச் சூடு அவர்களுக்கு

இப்போது கவலை இல்லை. வார்த்தைகளாலேயே பலரை அழவைத்து விடும் அந்த வாத்தியார் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் ஒரு மாணவியிடம் ஆத்திரத்துடன் கேட்டார். "பெடியனுகள் பாக்கிறதுக்காடி வாறிங்க?" இதைக் கேட்ட மாத்ரத்தில் அவள் கணகலங்கிவிட்டாள். அவளது கலக்கத்திற்குக்காரணம் பத்தினித்தனம் எனினைத்தால் அது தப்பு! இப்படிப் பகிரங்கத்தில் பேசுகிறோரே எனப்பதுதான் அவளது கவலைக்குக்காரணம். தான் பள்ளிக்கு வருவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் வாத்தியாயர் கொண்ண தும் ஒன்று என்பதை அவள் ஏன் மறுக்கப் போகிறுள்ளே? ஆனால்—

இன்று அந்த வகுப்பு, வாத்தியாயரை எண்ணிச் சுஞ்சுக்கோட்டு வில்லை. அந்த வகுப்பிற்குள் கதாநாயகர்கள் சிலர் இப்போது முனைத்திருந்தார்கள்.

'கொமான்றர்' பாரவையை விசிவந்த கருணைகர வாத்தியாயர் கணகளிலே அத்தகைய கதாநாயகர்களில் ஒருவன் பட்டுக் கொண்டான். படிப்பிக்கும் போது இரண்டு முன்று தடவை வகுப்பின் அலட்சியத்தனத்தை அவதானித்ததால் கருணைகருக்கு ஏற்பட்ட ஆத்திரம்... .

அவனே நோக்கிக் கேள்வியாகப் பிறந்தது.

"என்ன கடுமையான யோசனை?" — வாத்தியார் குரலில் நக்கல் தொனி.

"எழும்புங்க மகாராசா! வாத்தியார் கேள்வி கேட்டா எழும்பி நின்டு பதில் சொல்லத் தெரியாதோ?" — மீண்டும் அதே தொனியில் கேட்டுக்கொண்டு தன் உடலில் பூசியிருந்த 'ஸென் டிஸ் வாசனை' வகுப்பறையெங்கும் பரவ, தன் கட்டுடலை அசைத்துக்கொண்டு, கிருதாவைத் தடவிக்கொண்டு அந்த மாணவனருகே கருணைகர வாத்தியார் வந்தார்.

அவன் இயந்திர கதியில் எழுந்து தன் தொடைகளை நெருக்கிக்கொண்டிருந்த வாங்கைச் சற்று முன்னே தள்ளிவிட்டான். மனதினுள் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

கருணைகர வாத்தியார் தொண்டையைச் செருமி ஒரு 'எடுப்பு' எடுத்தார். "பிளைகள்! படிக்க வந்தாப் படிப்பைக் கவனியுங்க! அநாவசியமான தையெல்லாம் யோசித்து உங்களையும் ஏமாத்தில் பெற்றேரூரையும் ஏமாத்தில் வாழ்க்கையை மன்றைக்காதீங்கோ எதிர்காலத்தில் அழவேண்டியிருக்கும்." அவனுக்குச் சொல்வதுபோல் வகுப்புக்கே 'அட்வைஸ்' பண்ணிவிட்டு அவனை அமரும்படி சொன்னார்.

'எதை அதாவசியம் என்று இவர் சொல்கிறார்? நேற்று

நடந்த அந்த வெட்டக்கேடைன் கதையையா? தூ...!'

வாத்தியார் தனது கையிலி குந்த பாடப்புத்தக மொன்றி ஒல் மேசையில் திரைபோட்டி குந்த தூசியைத் தட்டி 'ப்படு!' என்று சுதிசிட்டு அதில் ஏறி அமர்ந்துகொண்டு 'அறிவுரை வழங்கத் தயாரானார்.'

சில வாத்திமாருக்குப் பாடங்கள் படிப்பிப்பதில் இல்லாத அக்கரை, உற்சாகம் என்பன இந்த தகைய அறிவுரைகளைச் சிஷ்யகோடிகளுக்கு ஊதுப்போது வெகுவாகப் பிறந்து விடுகின்றன. நாற்பது நிமிஷ நேரப் பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கொட்டாவிலிடும் கருணைகர வாத்தியார் 'அறிவுரை' வழங்க வேண்டுமானால் தான்கு மனிதத்தியால்கள் எனினும் ரெடி தான்! அறிவுரை கூறுபவர் அதன்படி நடந்தாரா? நடக்கிறூரா? நடப்பாரா? என்றால் அது வேறு கதை..-

'கருணைகர்' பேசிக்கொண்டேயிருந்தார். "உங்களுக்குச் செலவுக்குப் பணங்கொடுத்து, உடுக்க உடை கொடுத்து சாப். பிடச் சாப்பாடு கொடுத்துப் பள்ளிக்கு அனுப்பும் பெற்றேருக்கு நீங்கள் இங்கே வந்து துரோகம் பண்ணுகிறீர்கள். வீணை விஷயங்களைப்பற்றி விவாதிக்கிறீர்கள்...." என அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில்.....

பின் வரிசையில் இருந்த ஒரு வன் தன் வாயைக் கைகளால் மறைத்துக்கொண்டு, முன்னால் இருப்பவனுக்குக் கேட்கும்படி யாக ஜோக்கடித்தான். உடுக்க உடுப்புக் கொடுக்காமச் சௌரூபாடுப்பாங்க? பெரிய உண்மையைக் கண்டுபிடிச்சிட்டார்."

இதைக் கேட்டவுடன் முன்னால் இருந்தவன் குபிரென்று சிரித்துவிட்டான். வந்தது ஆபத்து! வாத்தியார் கண்களை உருட்டிக் கடுமையாகப் பார்த்தார். "எழுப்புடா ராஸ்கல்!" சிரிப்பெல்லாம் மறைந்து ஒரு வகைப் பீதி முகத்தில் பரவ அவன் எழுந்து நின்றான்.

"இஞ்சாலவாடா!" — மீண்டும் வாத்தியாரின் குரல் அதிர்ந்தது.

கால்கள் பின்னிக்கொள்ள சமாளித்துக்கொண்டே பலி பீடம் நோக்கிச் செல்லும் ஆடுபோல அவன் நடந்தான்.

"ஏன்டா சிரிச்சாம்?"

"நா...நான்... சிரிக்கல்... பின்னேலிருந்து சிரிப்புக்காட்ட..."

அதற்குள் 'பளீர்பளீர்' என அறைகள் அவன் கண்ணத்தில் விழுந்தன. உதட்டை யொருபக்கம் சுளித்துக்கொண்டு தான் அறை வாங்கியும் சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை நிருபிக்க முயன்றாலும், அந்த முயற்சியில் அவன் தோற்றுப்பேரன். அவனை முதுகை பிடித்துத் தள்ளிப் "போயிருந்தாரா!" என்று வாத்தியார் சொன்னார்.

அவவேளை பாடம் முடிவடைவதற்கு அடையாளமாகப் பாடசாலை மணி ஒலித்துத்தேய்ந்து மறைந்தது. கருணைகர வாத்தியார் வகுப்பை விட்டு வெளியேறும் சமயத்தில் சொன்னார்.

"படிக்கவந்தா இஞ்ச் படிக்கோ னும்; இந்தச் சேட்டைகளை வேற இடத்தில, வேற வாத்து மாரிட்ட வைச் சுக்கொள்ளுங்க! உடுப்பும்... தலைமயிரும் ஆக்க ஞும..."

கருணாகரர் போய்திட்டார்.

அறைபட்டவனை நோக்கி அந்த வகுப்பே அனுதாபப் பார் வையை அள்ளி வீசிற்று. அவனைச் சுற்றி தண்பர்கள் கூடினார்கள். அவன்பட்ட அவமானம் கெட்டவார்த்தைகளின் வடிவில் வெளியே வந்தன. மாணவிகளுக்கு முன்னால் இந்தக் கருணாகரர் அறைந்துவிட்டானே!

என்பதுதான் அவனை அதிகமாக வாட்டிற்று. தன் வீர உணர்ச்சி எவருக்கும் அடிமைப்பட்டதல்ல என்பதை வெளிப்படுத்து முகமாக, மாணவிகளுக்குக் கேட்கும்படியாக இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினன். "மச்சான்! என்ற மேலில கை வைச்ச இவனைச் செய்துகாட்டுறன் பாரு! இவன் நமக்கென்ன புத்தி சொல்றது? அறுந்தரவுடி! நேற்றைய விளையாட்டு அம்பளத்துக்கு வந்திடுது என்ற சூட்டில நம்மோடு மோதுருன். நம்மை ஆரென்டு காட்டோன்றும். எல்லாரும் ஸைன் பண்ணி Ch. E. O. க்கிட்ட கடிதங் குடுக்கோன்றும். நேத்து அந்தப் பன்னிரண்டு வயதுச் சின்னப் பெட்டைய என்ன செய்திருக்கான் பாத்தியகளா? அப்பிடிப்பட்டவன் நமக்குப் புத்தி சொல்லுன்" இன்னெலுருவன் குறுக்கிட்டுச் சொன்னான்.

"மச்சான்! நேற்றைய விஷயக் கெரி சாப் போகும்போல சிடக்கு. அந்தப் பெட்டை. அப்பாவுக்குக் கதை எட்டிட்டு தாமே!"

"பொடா போ! ... அந்தப் பெட்டை அப்பாவுக்கு வயலை விட்டா வீடு தெரியும்..வீட்டை விட்டா வயலைக் கீழியும் படியாத சனங்கள் என்னத்தைச் சொய்யப் போகுது? வாயை முடிட்டு இருக்குங்கள். சின்னப் பின்னொனை? இப்ப என்ன பெரிசா நடந்து போச்சு து என்டு விட்டுருவாங்க. நாமதான் இதுக்கு என்னவும் செய்யோனும்."

"ராத்திரி யோட ராத்திரியா சுவருகள்ள எழுதுவமா? பாத்ரும்ஸ எழுதுவமா?"

நேற்று இரவு நடந்த அந்த நிகழ்ச்சி அந்தப் பாடசாலை முழுவதுக் 'கொலரா' போலப் பரவிவிட்டது; கருணாகர வாத்தியாரின் முகமுடி நேற்றிரவு கிழிக்கப் பட்டு விட்டது.

நேற்று மாலை ஆறரை மணி யளவில் ...

லெளட் ஸ்பீக்கர் அலறிக் கொண்டிருந்தது.

அந்தப் பள்ளிக் கூட மண்டபத்தை நிறைத்து ஏராளமான வெண்ணிற ஆடைகள் தெரிகின்றன; திரிகின்றன. சமய வாத்தியார் ஒருவர் மைக்

சில கத்திக் கொண்டிருக்கிறார். சரஸ்வதி பூஜை காலங்களில் யைக் கூப்படைக்கப்படுவது வழக்கம்.

ஆம் இப்போது அங்கே சரஸ்வதி பூஜைக்கு ஆயத்தங்கள் நடக்கின்றன.

சமயத்துக்கும், தங்களுக்கும் பல மையில் தூரத்தை எல்லைகளாகக் கொண்ட பேர்வழிகளுக்குக் கூட சரஸ்வதி பூஜை என்ற வட்டங் திஹர்ப் பக்தி பிறந்து விடுகின்றது. அப்படிப்பட்ட திஹர்ப் பக்தர்களுக்கும், பள்ளிக்கூட க்காதல்லீகை ஞகுக்கும் இப்படிப்பட்ட நேரங்களில்தானே சந்தர்ப்பம் அமைத்துக் கொடுக்கின்றன. அந்தத் தியிர்ப் பக்தர்கள் எந்த வரத்துக்காக இவ்வளவு தூரம் ஏங்கு கிறுர்கள் என்பது அந்தக் கடவுளுக்கும் தெரியும்; அந்தப் பக்தர்களுக்கும் தெரியும். அது அந்தரங்க ரகசியம். பள்ளிப் படிப்பை விட முன்னேற்றத்தை விட சரஸ்வதி பூஜை, நிதியுதவிக் காட்சிகள், கலைவிழாக்கள் என்பவை தானே இவர்களுக்கு முக்கியம்? இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப் பங்களில் சில வாத்தியாரின் கூட்டத்தை பார்க்க வேண்டுமே! பிறரை ஏற்றுவதாகச் சொல்லும் ஏனியினமே! ஐங்கோ.....

பாவம், சரஸ்வதியின் பெயரைச் சொல்லி அங்கு பலர் மொற்றுகிறார்கள்.

கருக்கிருட்டு நேரம்!

மண்டபத்தினுள் விழா ஐமாப்ததுக் கொண்டிருக்கிறது.

மாரிகாலத்தின் இயற்கையான கருமைவலை வானத்திற்கும், பூமிக்கும் நடுவே, அந்தரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. எப்போது வேண்டுமானாலும் மழை பெய்யலாம் என்பதற்கு அறிகுறி அது!

அந்தச் சமயத்தில்—

பள்ளிக்கூட வளவிற்குள் ஓரு மூலையிலிருக்கும் அந்த இருளைடந்து கொட்டிலுக்குள்ளே ஒரு வெட்க்கேடான நாடகம் நடந்தேறிக் கொண்டிருந்தது. ஆரூம் வகுப்புப்படிக்கும் அந்தப் பன்னிரண்டு வயது வெள்ளைப் பெட்டையைக் கருணாகரன்

இனநாயகம்

— கே. தாகேஸ்வரி
தமிழ்நாடு

அந்த—

நகரத்துக்

குப்பைமேட்டிலே
எச்சில் இலை பொறுக்க
இரண்டு கால்களோடு
நாலு கால்களும்
பொருதுகின்றனவே...

அருகிலே ஒரு

அழகான்

காந்தி சிலையுங்கூட

ஓ... இது...
ஐநாயக நாடல்லவா?
அதுதான்...

இனநாயக நாடல்லவா?

வாத்தி . வாத்தியாரின் அணைப் பில் மாணவ சற்றும் பேசாமல் துவங்கு கிடத்தாள். வாத்தி யார் தன் அதிகாரத்தை எப்படி யெல்லாம் பயன் படுத்துகிறார்.

தண்ணீர் குடிக்கக் குழாய் டிக்கு வந்த ஒருவளை கணகளில் பட்ட இந்தக் காட்சி அன்று இருக்கும்னேயே பள்ளிபெங்கும் பரவுகிட்டது. இன்று ஜெரெகும் இந்த விஷயம் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த வகுப்பிற்குள் இன்று காலையிலிருந்து 'நேற்றைய இருவுச் சம்பவத்'னை விமரிசனம் நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடப் 'பெரிக்கள்' எல் வாம் பண்ணிரண்டு வயதுக் 'சிறிசுக்கு' நடந்த விபத்தைச் சொல்லிக் கீரித்தன, பெரிக்களில் விவரம், கருணைகர வாத்தியாரால் தங்களுக்கு உற்பட்ட விபத்துக்களை இன்றும் மறக்கவல்லை. மறக்கத் துடிப்பவைதான். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இவற்றை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம்?

பெரிக்களில் ஒருத்தி இப்போது நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். 'பொடியன்' ஓரு வனுக்குத் தான் எழுதிய 'வல்லெட்டார்' ஒன்று கருணைகரனின் கையில் அகப்பட அதை வைத்துக் கொண்டு—அந்தப் பலவீனத்தை வைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய தேவைகளை அவளிடமிருந்து எப்படியெல்லாம் கருணைகரன் பெற்றார்கள்? எத்தனை பெரிக்களிடம் இப்படி விளையாடினாலே? கடை

சியில் பண்விரண்டு வயதுச் சிறிசின் கைத்தாள் அம்பவத்துக்கு வந்து விட்டது.

அந்த வகுப்பிற்குள் இரைச் சல் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில்—

அந்த வகுப்பின் கதாநாயகர்கள் தங்கள் வீரப்பிரதாபங்களை அளந்து கொண்டிருக்கும் அந்த வேளையில்—

வெளியிலிருந்து பெரும் இரைச்சல் கேட்டது. வகுப்பிற்குள் இருந்த அணைவரும் எழுந்து அரைச் சுவருக்கு மேலாக எடுப்ப பார்த்தார்கள்.

ஏழெட்டுப் பேர் கம்புந்தடியுமாகப் பாடசாலை வளவறகுள் நுழைந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவாகளின் முன்னால் அந்தப் பண்ணிரண்டு வயதுச் சிறிசின் தந்தை கணகள் சிவக்க வெறுகொண்டவர் போல வந்துகொண்டிருந்தார்.

'எங்கெடா அந்த வாத்தி கருணைகரன்?'—மத யாணிகளைப் போல வந்துகொண்டிருந்த அவாகள் கத்தினார்கள்.

காமராஜ்யம் ஒன்று சரிந்து கொண்டிருந்தது.

அதன் முன்னால் சக்கரவர்த்தி கருணைகர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடக் காரியாவயத்திற்குள் தஞ்சம்புக் கீடிக்கொண்டிருந்தார்.

சிலந்திகள்

— அடிபு வகை —

விட்டுக் கதவிக் கிளந்தி யோக்கு விரைவாய் வகையை பின்னிலைத்து கட்டி ஏறிந்து விழப்பது போல் கூக்கள், பூச்சி விடிக்குது பார் தாட்டில் யாமாக் வகையிலிருந்து நாளும் எளியோர் பணம் கற்றுக் கூட்டில் பதுக்கி உயர்ந்து வரும் கட்டம் ஒன்று போகுது பார்!

துடித்துக் குடித்துச் சாகுதா துண்பம் தீருக் கா விலையா பீடித்துக் கொண்ட சிலந்தி களின் பிடியிலி குந்து விடு படவே, குடித்துக் குதறும் வலைக விளை கடினம் அதனால் முடிகி நா? பீடித்துக் கேட்க ஆ விலையா சிலைவா உளக்கோர் விளையாட்டா?

விடிவு பிறக்க வேண்டு மடா விரைவில் தம்பி கடு மடா முடிவில் முடுகை ஒழியு மடா முற்றுய் மசிழ்ச்சி பிறக்கு மடா இரத்தக் களி வருகு மடா இருங்கள் மறைந்து சாகு மடா வருத்தப் பட்டு உழைப்போ மடா வாய்மை எங்கும் சிறகு மடா!

நன்பார்: மன்னிக்கனும் உங்கள் திருமணத்திற்கு வரமுடியாமல் போய்விட்டது.

நடகர்: பரவாயில்கை, யிக விரைவிலையே இங்கு திருமணம் செய்துகொள்ளப் போகி நேர்.

“ஆண்டாள்” கவிதைகள்

(புதுச்சேரி, இந்தியா)

ஒட்டு

சிறியை நோவாலோன்...
ஒட்டுச் சாவடியின்—
கடைசிப்படியை
மிதிக்ரும்போதாவது
புத்திவந்திருக்கலூம்

நாயிழ் மஹரிக்ஷீ!

பசிமயக்க
கருணைவிழுந்து
அண்ணுந்த பார்வையில்
மிக உயரத்தில்
பறந்தது
சுதந்திரக் கொடி

நல்லன்....

மார்க்ஸ் என் தந்தை
—நல்லதைச் சொன்னதால்
கோட்சே என் சோதரன்
—நல்லதைச் செய்ததால்

ஏந்தம்

வெறும்
'பாப்கார்ஸ்'
மட்டும்தானே
கேட்டேன்
ஈதற்கும்
காலம் வரட்டும்
என்கிறுயே அம்மா...

★ ★ ★

ஙக்தி

—சேர்கள்

பேரு மழையினுஸ்...
ஒலைச்சு ஒழுகுவிற்கு.
ஆனால்...அந்த...
ஒலைகளின் நுனியாஸ்
சிதறும் மழைத்துப்பிள்
ஒன்றன்பின் ஒன்றும்

★ ★ ★

சிறு கூடம்

—மெஹாபானி

பெற்றேஷ் சிக்கனத்தை
பெரிதுபடுத்தி.....
பெரியதொரு பத்தியிலுள்ள
பெயர் பெற்ற
கந்தப் பிரமுகர் ...

குவினரவன்டியில் சென்கிறுஷ்.
ஆனால்—
அவர்கள் கண்காணிக்க
காவலர்கள் பெரிய
காரினில் செல்கிறார்கள்.

“புலியின் குதையில் . . . . .”

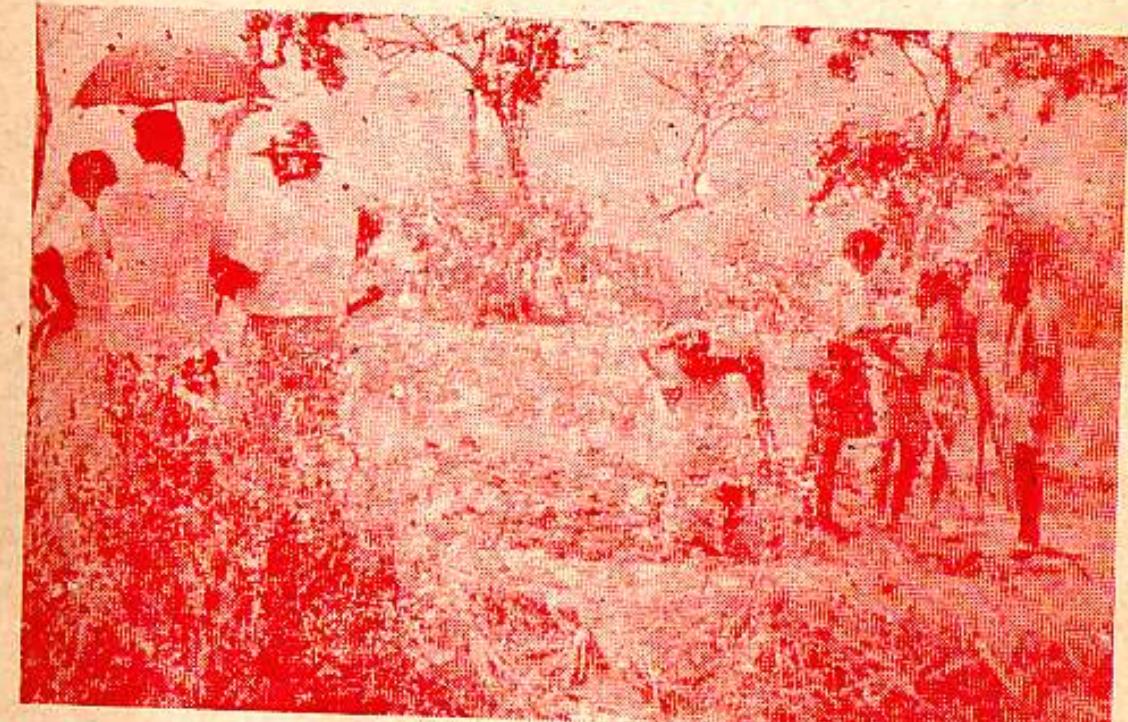
தொகுத்தவிப்பவர் : எம். வரதராஜன்

நாட்டில் சமூக விரோதிகள்
ஆங்காங்கே நிறைப் பிருக்கின்றன
ஏர். அவர்களை அடக்கவும்,
ஒடுக்கவும், கண்காணிக்கவும்
கடையை வீரர்கள் பலரும் இங்கே
இருக்கின்றனர்.

சமூக விரோதப் புலிகளின்
அட்டகாசங்களும், அட்டமூரியங்
களும் என்றுமே நிலைப்பண்வல்ல!
கடையை வீரர்களால் ஒருநாள்
ஈவை அகபபடுத்தப்படும்; அடக்
ப்படும்! சட்டத்தின் கருங்களி
லே அவை ஒப்படைச்சப்படும்.
அதுவரை புலிகளின்பாடுகளான்
டாட்டமே! சமூகத் துரோசப்
புலிகளை வெட்டையாடும் முயற்
சியில் வெற்றிகாணத் தமிழியி
ரயே பண்யமாக வைத்த,

வைக்கும் பல கடைம் வீரர்கள்
இங்கே இருக்கின்றனர். சமூக
அமைதிக்குக் காரணகர்த்தாக்க
ளாக வீளங்கும் இவர்கள் பணி
கள் இங்கே மேலான்னால்,
இனிய வாசகங்களே!

புலியின் அட்டகாசங்களை
யும், அந்தப் புலியின் குகைக்குள்
ளையே தனிந்தபோய் விளையா
டிய 'சிங்கமென்றாயும்' இங்கே
நோம் சந்திக்கப்போகின்றோம்.
உக்கட்டுரைத் தொடருங்கு உப
யோகமான பல தகவல்கள் தந்
துதவிய திரு. எஸ். என். நவ
ரெட்டியாராஜா (தலைமைப் பொ
றுப்பதிகாரி, கல்முனைக்காவல்
நிலையம்) அவர்களுக்குக் 'கால
நாம்' தன் நன்றிகளைத் தெரிவித
உக்கொள்கிறது.

எதற்காக அவர்கள் இந்தக் காட்டின் மத்தியில் பூமியைத்
தோண்டவேண்டும்? எதைத் தேடி, எதை நாடி அவர்கள்
இதைச் செய்கிறார்கள்? அப்படி அங்கே புணர்ந்து சிட்க்கும் மர்
மந்தாள் என்ன? புலியின் குகையில் நாமும் உலாவுவோமா?

1966-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 28-ந் திங்கி - பி.ப. இரண்டு மணியனவில் அந்த பேஜோ 403 கார் அனுராதபுரத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை ஹாக்கி விரத்து வொன்டிருந்தது. இதே திங்கத்தில், இதே பாலையில், இதே கார் காலைப்பொழுதில் அனுராதபுரத்தை நோக்கி வந்தது. இப்போது மீண்டும் அந்தக் கார் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் போகின்றது,

அந்தக் காருக்குள் யாழிப் பாணத் தமிழர்கள் மூவர் இருந்தனர். காலையில் அனுராதபுரத்தை நோக்கி வந்தபோது இருந்த வல்லப்பும், உற்சாகமும் தீயப்போது அவர்களிடம் தீவிலை. அதற்குப் பதிலாக அவர்களிடம் சோர்வு குடிகொண்டிருந்தது,

காரினுள்ளிருந்த நெதயா, சிவசம்பு, உரம்பு, சாங்குகம், வீரகத்துப்பிள்ளை ஆகிய மூவர் மூலம் நெதயா எப்பவர் ஓரு பிப்ரு முதலாளி. தவறணைகளைக் குத்தனைக் கடுத்து நடத்தும் ஒரு மலைதாஸ் யாழிப்பானதையொலி தவறணைகளை நடத்தி கொண்டிருப்பவர் அவர். ஆப் போது கூடத் தவறணை விஷயமாகவே நெதயா கோவூத் அனுராதபுரம் வந்து திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

அனுராதபுரச் சாராயத் தவ
றண்மின் குத்தலகையைப் புதுப்
பிப்பதற்காகக் கேள்விப் பத்த
ரங்கள் அரசினரால் கோரப்பட
முகுந்தன் : கேள்விப்பத்திற்கு

தைக்கோவி அனுராதபுரச் சாமா
யத் தலவற்றினையைக் குத்தகைக்கு
எடுக்கும் பொருட்டு யாழ்ப்பா
ந்த தமிழர்கள் ஒவரும் அன்று
காலை அனுராதபுரக் கச்சேரிக்
குப் போயிருந்தார்கள்.
அனால் — அங்கே அவர்கள்
நினைத்ததற்கு எதிர்மாருத நடந்த
தேறியிருந்தது. அங்கு நடந்த
தையறியச் சுற்றுப் பின்னால் —
சில மணித்தியாலங்கள் பின்
நால் — செவ்வால் வேண்டும்.

★ ★ *

காலைவர்ணயின் குளிர்மை
யை சூரியருவி அனுராதபுரத்தை
நொக்கி அந்தப் பேரேஷா 403
கார் முன்னேறிக்கொண்டிருந
த்து. காரின் அனுபவமிக்க
சாரதி வீரகத்திப்பிள்ளை காலை
வாய்க்காரக ஆட்டி கொண்டிரு
மற்று நால்வரிசூழும்; பேச்சில்
கலத்துக்கொண்டு வந்தார். அந
தீக் கார் ஒரே கலகலப்புடன்
வினங்கிறார்.

அறுபத்தாருயிரம் குபா கந்
கதபா கெண்டுவந்திருந்தார்.
அனுராதபுரச் சாராயத் தவ
றணை எப்படியுந் தங்கள் வசமா
கும் என்ற நம்பிக்கையின் பிரதி
புகிப்பே அந்தப் பணம்.

காலை ஒவ்வுப்பு மணவிடங்களில்
அனுராதபுரக் கச் சேரியின் முன்
ஞால் அந்தக் கார் நின்றது. காரி
விருத்து இறங்கிய ஸ்வரும் கச்
சேரிக்குள் நுழைத்தார்கள்.

கச்சேரியின் கேள்விப்பத்திரப்
பிரிவுக்குள் சில தட்டச்ச யந்தி
ரங்கள் ஒவியைக் கிளப்பி கீ
கொள்ளிடுந்தன : அந்த ஜெ
ருடைய கண்களும் அந்தப் பகுதி
யைச் சுற்றிவர மேய்ந்து வந்த
போது ஓரிடத்தில்—

அவர்கள் எதிர்பார்க்காத மனி
தர் நின்று அவர்களை நோக்கிப்
புண்ணகைத்துக் கொட்டிருந்தார் ! தடித்த ஆஜானுபாகு
வான், பவழுக்கைத் தலையுடன்
கூடிய இத்த மனிக்காரப்பற்றி
அவர்கள் அறியாமல் தில்லை
அவர்தான் —

அல்பிரதி செரமணி

அந்த மனிதரின் அந்தப் புனரைக்குக்கூட எவ்வளவு அரசுதங்கள் உண்டு?

1956-ம் ஆண்டளவில் இந்த
அல்பிற்குடி சொய்ஸா மருந்து
கூஸ்ப்பவுடுக் கு அனுராதபுரத்
திறதி அறிமுகமாக்கப்பட்டன. அவ்
ங்கு யாக்ராசி அவன்கு செல்
வாக்குவிலார் உதவிற்கு. அவ்
நுகட்ய மருந்து பலரது நோ
ன்னுக்கு நிவாரணியாக விளக்
கிப்பதற்கால் அவன் அப்பதுதீ
யில் பெயர் பெற்றான்.

— சிறிதுபொழுவத்து கேள்ந
த சம அவருடை ! ஆகூலை
வியத் தொடவகின . அனுரா
தபுசும—மாத்தனோ விதியில் அனு
ராதபுரத்தினிருந்து ஆரு வது
மையினில் அமைந்துள்ளது குளா
த்தாவைக் காட்டுப்பது . அந்
தக் களத்தாவைக் காட்டுப்

பிரதேசத்தில் உள்ள சில அரசாங்கக் காணிகளை அறகின் அலுமதி பெற்று அஸ்பிரத்டி சொய்ஸா வாங்கிக் கொண்டான். அந்தக் காணிகளோடு ஒட்டிக் கிடக்கும் வியாபித்த காட்டு நிலப்பரப்புக்களையும் கட்டவிரோதமாக்கச் சொய்ஸா தனதாக்கிக் கொண்டான். அந்தப் பகுதியில் வேளாள்ளை செய்வதாக வெளியுலகிற்கு காட்டிக் கொண்டான். ஆனால் அந்தப் பகுதியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த முக்கியமான தொழில் கசிப்புக்காய்ச்சுதான்! கட்டத்திற்கு விழராதமான கசிப்புக்கு தங்கள் அந்தக்காட்டுப் பகுதியில் ஆங்காங்கே இருந்தன. கசிப்புக்காச்சம் தொழிலில் தொய்ஸா ஏக்கு இருக்காத ஒன்று அப்போட்டும், விளம்பாமாவும் விளங்கி நெதந்தனர்.

அலுராதபுரம்—திருக்காண
மலை வீதியில் பதினாறுவது மூம்
யிலில் அமைந்திருக்கும் மறை
ஷங்கரனாயில் குத்தகை எடுத்
ஏச் செய்த நீர்ப்பாசன ஹெலை
களாலும் டெம்பஸாலுக்கு ஏரா
ளமான பங்கம் கிடைத்தது.

புத்தனாப் பகுதியில் பாலா
வீரிதும், மதவாச்சிப் பகுதியில்
வலூ மல் கொஸ்வரவையிதும்,
முஸ்ஸூத்தீவ்ப்பதுதியில் ஒட்டி
கூட்டாணிதும் நீச்ப்ராசன சே
லைகளுக்காக வேலைத்துவங்களோச்
கொய்ஸ்த அமைத்துக் கொண்டான்.

கொடிய வழிகளில் கொடிய மனிதர்களைப் பயன் படுத்திக் குறுக்குவழிகளில் பணந்தே வெல்லில் சொய்ஸா சலிக்கவில்லை.

அனுராதபுரம் சாராயக் கள் கூத் தவறணகளைக் குத்தகைக் குச் சொய்ஸா பெற்றுக் கொண்டதும் அவனது மனதில் புதுத் திட்டம் முளைத்துக் கொண்டது. எனத்தானைக் கட்டுப்பகுதியில் கள்ளத்தனமாக் காய்ச்சப்படும் சாராயமும், அரசினரால் தவறணைக்கு மழுங்கப்படும் சாராயப் போத்தல்களும் அனுராதபுரம், பண்டாரநாயக்க மாவத்தையில் உள்ள சொய்ஸாவினது இல்லத்திற்கு எடுத்து வரப்படும்.

சொய்ஸாவிடம் ஒரு கருவி இருந்தது. அந்தக் கருவியின் மூலம் போத்தல்களின் முடிசள் எவ்விதச் சேதமுறை, சீலக ஞாம் உடைக்கப்படாவால் அப்படியே கழற்றப்படும். அந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்தித் தவறணைக்குரிய சாராயப் போத்தல் களின் முடிகள் கழற்றப்பட்டு ஒவ்வொரு போத்தல்களிலுமிருந்து அரைப்பங்குச் சாராயம் வெளியேற்றப் பட்டு, அதற்குப் பதிலாக கசிப்பி ஒவ்வொரு போத்தல் களுக்குள்ளாம் இடப்பட்டு, கலக்கப்பட்டு முன்னிருந்தது போன்று முடிகளால் அடைக்கப்பட்டுப் போத்தல் கள் தவறணைக்கு எடுத்து செல்லப்படும்.

இதன் மூலம் சொய்ஸா நாளொன்றுக்குப் படி ஒரு பிரம்,

பதினேழாயிரம் ரூபா வரை சம்பாதிக்க ஆரம்பித்தான். நாளைடைவில் அனுராதபுரப்பகுதி யின் முடிகுடா மன்னை கூச் சொய்ஸா விளங்கினான். அந்த முடிகுடா மன்னன், அந்த மர்மனிதர் சொய்ஸா—

எதிரே நின்று கொண்டிருக்கிறார்; கந்தையா கோஷ்டியினர் அவரையே வைத்து கண்ணுக்காமற் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற வருடம் போன்றே இம்முறையும் அனுராதபுரத் தவறணையைத் தனதாக்கிக் கொள்ள சொய்ஸா வந்திருக்கிறார் என்பது கந்தையா கோஷ்டியினருக்கு ஓருந்து வளங்கத் தயாரானார்.

சொய்ஸா, கந்தையாவை நோக்கி மெதுவாக வந்தார், அவரிடம் சொய்ஸா பேசப், பேசக் கந்தையாவின் முகத்தில் ஏமாற்றத்தின் சாயல் படிய ஆரம்பித்தது.

இறுதியாக சொய்ஸா சொன்னார். “அனுராதபுரம் வாடிவீட்டுக்குப் போங்கள்! அங்கே நான் உங்களுக்கு விருந்து தரவேண்டும்.”

கேள்விப்பத்திரங் கோருவதற்காகப் பல மைல்களைக் கடந்து வந்த கந்தையா கோஷ்டியினர் கேள்விப் பத்திரத்தைக் கோராமலேயே அல்பிறட்டி சொய்ஸாவின் வேண்டுதலின் படி வாடிவீட்டுக்குச் செல்லத் தயரானார்கள். தாங்கள் தவறணையைக் குத்தகை எடுப்பதில்

சொய்ஸாவுக்கு இஷ்ட மில்லைப்பது வாடிவீட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த அந்த ஜவருக்கும் தெரிந்திருந்தது

மீண்டும் தவறணையைத் தன்னுடைய தாக்கிக் கொண்டகளிப்புடன் வாடிவீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து, தவறணை வீஷயத்தில் போட்டி போடாமல் விட்ட கந்தையா கோஷ்டியினருக்கு ஓருந்து வளங்கத் தயாரானார்.

தட்புலான அந்த விருந்தின் போது தாராளமாக மதுபரிமாறப் பட்டது. விட்டுக் கொடுத்தற்காக ஐயாயிரம் ரூபாவை சொய்ஸா அண்டளிப்பாக வழங்கினார்.

உண்ட களைப்புத் திருமுன் பேயே சொய்ஸாவிடம் பிரிபாவிடை பெற்றுக்கொண்டு ஐந்து மனிதர்களுடனும், எழுபத்தோராயிரம் ரூபாவுடனும் அந்தப் பேஜோ 403 கார் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது. அப்போது நேரம் இரண்டு மணியிருக்கும்!

★ ★ ★

கந்தையா கோஷ்டியினர் தனித்தனியாக சொய்ஸா என்னும் அந்த மர்ம மனிதர்பற்றிய நினைவுகளை அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறிது நேரமாகத் தொடர்ந்து அந்தக் காருக்குள் அமைதி நிலவிற்று. காலையில் கார் ஒடிக்கொண்டி

உங்கள் வாழ்வு மலரும்

— மீலாத்கீர்ண

ங்கள் வாழ்வில் பஞ்சம் உண்மைதான்

உங்கள் வாழ்வில் பசுமை உண்மைதான்

ங்கள் வாழ்விலும் வசந்தம் வீசம்

உங்கள் வாழ்விலும் கச்சான் வீசம்

ங்களுக்கோ... காலம் வரும் உங்களுக்கோ... காலம் போகும் எங்கள் நெஞ்சில் உறுதி உண்டு

ங்கள் சைகளில் வலிமை உண்டு எங்கள் பேச்சில் நுடிப்பு உண்டு

ங்கள் செயலில் வேகம் உண்டு நாங்கள் ஜக்கியப்படுவோம் நீங்கள் ஒழிந்து போவீர்கள்

ங்கள் வாழ்வு அப்பொழுது தான் மலரும்

உங்கள் வாழ்வு மலரும்

நக்கும் ஒசை மாத்திரமே கேட்குகொண்டிருந்தது.

மதவாச்சியைப் பின்னேல் தள்ளிவிட்டு யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது அந்தக் கார். மதவாச்சியில் இருந்து பத்தாவது மைலைக் கார் எட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது—

வீரகத்திப்பிள்ளை காரின் பக்கவாட்டுக் கண்ணுடியினாடாக நோக்கினார். முதலில் புள்ளிபோலத் தோன்றி, வர

வரப் பெரிதாகிக்கொண்டே ஒரு கார் வந்துகொண்டிருப்பது அவருக்குத் தெரிந்தது. வீரகத்திப்பிள்ளையின் மனதில் இலேசான பயம் தோன்றிற்று. மடியிறகனமிருக்கும்போது வழி யிறபயம் தோன்றுவது இயற்கை:

துப்பறியும் நாவல்களிலும், ஜேம்ஸ்பொண்ட் பாணிப்படங்களிலும் இடம்பெறும் சில சம்பவங்களால் மயிர்க்கூச்செறிவது வழக்கம்.

ஆள் அரவமற்ற பத்தியில் காரோன்று தூரத்துகிறமாதிரி வந்தால்.....? மயிர்க்கூச்செறியாமல் வேறு என்ன செய்யும்?

செல்லுஞ் சாலையில் பால மொன்று அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. அநற்கிடையில் — பின்னால் வந்த, வேகமாக ஓடும் சக்திவாய்ந்த அந்த ஒஸ்ரின் பரீஞ கார், பேஜோ 403 ஐ நெருங்கிழவியெழுப்பி வழிகேட்டது.

வீரகத்திப்பிள்ளை ஸ்டியரிங் கைத் திருப்பி அந்த ஒஸ்ரின் பரீஞ காருக்கு வழிவிட்டார். கிறீச்!

ஒஸ்ரின் பரீஞ காரின் டயர்கள் வீதியை வெறியுடன் முத்து மிட்டன். பேஜோ 403 க்கு வழிடாமல் வீதி யின் குறுக்கே அந்த ஒஸ்ரின் பரீஞ கார் தின்றது. மறுகணம்—அதனுள் விருந்த ஆறு மனிதர்கள் கீழே குதித்து, இறங்கி கந்தையாகோஷ்டியினரிடா் திட்டார்கள்,

ஒருவனது கையில் பையோன்று இருந்தது. இன்னொரு

வனிடம் கைத் துப்பாக்கி இருந்தது. மற்ற நால்வரிடமும் நீண்ட துப்பாக்கிகள் இருந்தன.

துப்பாக்கிகள் பளபளத்துக் கொண்டிருந்தன.

அந்த மனிதர்கள் பேஜோ காரின் இரு பக்கக் கதவுகளையுந்திறந்தாராள். சாரதியின் பக்கமான கதவைத் திறந்த மனிதன், வீரகத்திப்பிள்ளையே நோக்கி “இறங்கடா!” என்றான். அவர் இறங்க எத்தனித்தபோது அவர் எதிர்பார்க்கா வண்ணம் அந்த மனிதன் பைக்குள்ளிருந்த மிளகாய்த்தூணை அவரது முகத்தில் கொட்டினான்.

துப்பாக்கி மனிதர்கள், காருக்குள் இருந்த அனைவரையும் இழுத்துக் கீலோ தள்ளினார்கள். கீழே விழுந்த சிவசம்புவின் முகத்திலிருந்து இரத்தம் பீரிட்டு ஒடியது. நிலத்தில் விழுந்த நிராடுதபானிகளான அவர்களைத் துப்பாக்கிகள் குறிபார்த்துக் கொண்டிருந்தன. திரும் பிப்பாராமல் ஓடும்படி அந்தத் துப்பாக்கி மனிதர்களால் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

தங்களது பேஜோ 403 காரையும், அதிலிருந்த 71000 ரூபாவையும் அங்கே விட்டு விட்டு அவர்கள் வவுனியாவை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் ஒடத்தொடக்கினார்கள் அவ்வழிபாக வந்த ஒரு கார் அவர்களுக்கு உதவிற்று. அந்தக் கார் வவுனியா பொலிஸ் நிலையத்தை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருந்தது.

(தொடரும்)

“மனித பூரணம்”

“இலங்கை வானேலியில் வாரங்தோறும் ஒவிபறப்பாகிவரும் “இளங்கீரன்” எழுதிய குடும்பச் சித்திரங்களில் ஒன்று”

(கார் வந்து நிற்கிறது)

சற்: (கூப்பிடு குரவில்) சித்தி ரா.....

சித்: (வந்துகொண்டே) என்ன அத்தான்.....

சற்: அம்மா வந்திட்டா ..

சித்: வாங்க மாமி ..... பிரயாணம் வசதியாய் இருந்துதா?

தேவி: சரியான சனம். கெருக்குப்பட்டு ஒரு மாதிரியாய் வந்து சேர்ந்தேன். உனக்கு இப்பெய்பிடி இருக்குது?

சித்: வித்தியாசமாய் ஒண்டும் இல்லை இடைக் கிடைகொஞ்சம் களைப்பு அவ்வாதான்.

தேவி: எப்ப பிள்ளை பிறக்கும் எண்டு நினைக்கிறியள்?

கித்: எங்கள் கணக்குப்படிபும் டாக்டர் சொன்னபடியும் இங்கும் ஒரு கிழமை இருக்குது. எண்டாலும் நாங்கள் இன்டைக்கே ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவதாய் இருக்கிறம்.

தேவி: ஏன் இவ்வளவு அவசரம், இன்னும் ஒரு கிழமை இருக்குது. ரெண்டு மூண்டு

நாள் கழிச்சப் போனால் என்ன?

சற்: இல்லையம்மா.....ஒரு கிழமைக்கு முந்தியே போய் இருக்கிறதுதான் நல்லது. நீங்கள் வந்திட்டங்கள் வீட்டு விஷயமெல்லாம் நீங்கள் பார்ப்பீங்கள்தானே?

தேவி: வீட்டு விஷயமென்ன. அவட விஷயத்தையும் நான் பார்க்கத்தானே வேண்டும்.

சற்: பிள்ளைப்பேற்றைச் சொல் நீங்களோ?

தேவி: எல்லாத்தையுந்தான்.

சற்: பேறு விஷயத்தைப்பற்றி நீங்கள் ஒண்டும் யோசிக்க வேண்டாம். அதிலே உங்களுக்கு ஒரு வேலையும் இருக்காது. டாச்டரும் நர்சம் பார்த்துக் கொள்ளுவினம். நீங்கள் இங்கே வீட்டுக் கருமங்களைத்தான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும்.

தேவி: எண்டாலும் நானும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வரவேண்டும். துணைக்கு ஆள் வேணுமல்லோ.

சற்: போய்ப்பார்த்துக் கேட்டு வரலாம். அங்கேயே இருக்க

வேண்டுமென்டு அவசிய மில்லை.

சித்: ஓம் மாமி. எனக்கு ஒன்டும் பிரச்சினையில்லை.

சற்: சித்திரா. மத்தியானம் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு ஆஸ் பத்திரிக்குப் போகவேண்டும். நீரெடிபன் னூ. அம்மா சமையல் வேலை கையைப் பாக்கட்டும்.

சித்: (லேசான சிரிப்புடன்) சமைக்கத்தான் அம்மாவை வரச் சொன்னீங்களாக்கும்.

சற்: பாத்திங்களா அம்மா உங்கள் மருமகன் சொல்றதை.

தேவி: (மெல்லச் சிரித்தபடி) சமைக்கிறதுக்கு மாத்திரம் வரேல்ல. எல்லாத்துக்கு மாக வந்திருக்கிறன்.

சற்: எல்லாத்துக்கும் என்டு சொல்றதிலையும் ஒரு விசேஷ அர்த்தம் இருக்குது: சொல்லட்டோ.

சித்: அதென்ன அத்தான் விசேஷ அர்த்தம்?

சற்: அம்மா இதுவரை கொழும்புபார்த்துகில்லை. அதையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுரு. நான் சொல்றது சரிதானே அம்மா!

தேவி: (சிரித்து) பெரிய அர்த்தத்தைக் கண்டுபிடிச்சுப் போட்டேன்.

சற்: அதுமட்டுமில்லைச் சித்திரா அந்த அர்த்தத்திலே கதிர்காமமும் அடங்கியிருக்குது.

சித்: கதிர்காமமா?

சற்: போன தடவை நான் ஒருக்குப் போயிருந்த போது, கொழும்புக்குவாற நான் அப்பிடியே கதிர்காமத்துக்கும் போகவேண்டும் என்டு சொன்னவ. அம்மாவின் கொழும்புவிஷயத்தின் நோக்கம் விளங்குதோ?

தேவி: அப்ப, நான் உதுக்காகத்தான் வந்திருக்கிறேன். பின்னைப்பேறு பார்க்க வரவில்லை என்டு சொல்றியோ.

சற்: அதுவும்தான்.

சித்: மாமி அவர் அப்பிடித்தான். எதுக்கும் அர்த்தம், காரணம் என்டு அளந்து கொண்டிருப்பார். நீங்கள் போய்க் குளிச்சுப்போட்டு உங்கள் காரியத்தையெல்லாம் முடிச்சுக்கொண்டு வாருங்கோ:

தேவி: உந்தக் கூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு போயில்லை. முருங்கக்காய்க் கட்டும் கிடக்குது. உந்தக் குட்கேசை எங்கை வைக்கிறது.

சற்: அதையெல்லாம் நான் பாத்துக்கொள்றன: நீங்களை

பாத்துமுக்குப் போயிட்டு வாருங்கோ.

இசை...

தேவி: தம்பி...

சற்: என்னம்மா...

தேவி: உது என்னடாப்பா ஒரு அறை, குசினி சரி. இங்காலை இருக்க புழங்க வசதியாய் ஒரு இடமில்லையோ?

சற்: இந்தா இருக்குதே.

தேவி: உதெதன் நை ரெண்டு மூண்டு கதிரையை மட்டும் போட்டு வைக்கிறுக்கிற இடத்தைச் சொல்லுறியா? ரெண்டுபேர் காலை நீட்டிப் படுக்க ஏலாது. அதோடைப்படுக்கிற அறைக்குப் பக்கத்திலை கக்கசு வேறே. எல்லாம் ஒண்டாய் இருக்குது. டதென்ன கூத்து. எனக்கென்னமோ உது ஒரு வீடாய்த் தெரியேல்ல.

சற்: இது ஒரு வீட்ஸூ அம்மா ஒரு வீட்டில் கல்வாசி. கொழும்பில் எங்கும் இப்பிடித்தான். பெட்டுமுக்குப்பக்கத்திலை அல்லது வீட்டோடு சேர்த்துத்தான் பாத்துமும் இருக்கும். ஆனால் உதாலை பிரச்சினை இல்லை. நாத்தம் கித்தம் இல்லாமல் எல்லாம் சுத்தமாய்ப் பளிச்சென்டு இருக்கும்.

தேவி: மெய்தான். அப்பிடியெல்லாம் ஒண்டுமில்லைத்

தான்: ஆனால் என்னை அதுக்குள்ளே வெளிக்குப் போக முடியேல்ல.

சற்: நான் நினைச்சன். உங்களுக்குக் கூச்சமாயும் சங்கடமாயும் இருக்கும். எண்டாலும் ரெண்டு நான் பழகியதும் சரியாய்ப் போய்விடும்

தேவி: என்னென்டு தம்பி அதுக்குள்ளை நான்...எனக்கு ஒண்டும் விளங்கேல்ல.

சற்: சும்மா காலைக் கீழே போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறதுதான்.

தேவி: காலைக் கீழே போட்டுக் கொண்டு எதிலை இருக்கிறது?

சற்: கறுப்பாய் வட்டமாய் ஒண்டு இருக்குதல்லே. அதிதான் இருக்கிறது பிரச்சினை ஒண்டுமில்லை. (கூப்பிடு குரவில்) சித்திரா... இங்கே வந்து அம்மாவக்கு ..

தேவி: சே... உதென்ன உதுக்குப் போய் அவனைக்கூப்பிடுகிறுப்? அதை விடு நான் எப்படியா பாத்துக்கொள்ளுன.

சித்: என் அத்தான் கூப்பிட ஏங்கள்?

சற்: அம்மாவுக்குக் கொஞ்சம் பாத்தும் பிரச்சினைபொலக்கிடக்கு. அவ்வைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் காட்டு

சித்: சரி வாருங்கமாமி.

தேவி : இல்லை பிள்ளோ அவன் என்ன வோ சொல்லுங். நான் போய்க்கொள்ளுங் தமிழிடுக்கு என்ன எட்டகை?

சுற்று : நூற்றி ஜிம்பது.

தேவி : (திகைப்பட்டன்) நூற்றி யம்பத்து? உதுக்கோ?

சுற்று : உங்களுக்குத் திகைப்பாப்தான் இருக்கும். ஆனால் இது கொழும்பு. 150க்கு உது கிடைச்சுத் தெய்காரியம்.

தேவி : கொழும்பு இவ்வளவு கொடுமையாய் இருக்கு மெண்டு நான் நினைக்கல்ல.

சிது : பிறகு கதைக்கலாம். நீங்கள் இப்பெண்ணேடவாருங் கோ சொல்லன்.

இசை ..

(சிசு அழுகிறது)

தேவி : முதல் பிள்ளை ஆணுகப் பிறக்க வேணுமெண்டு நினைச்சன். நான் விரும்பிய மாதிரி பொடியன் பிறந்திருக்கிற நான் நீங்களுக்கு அவன் உழைச்சுத் தருவான்.

சுற்று : ஏன்மா இப்பிடிச் சொல்நிங்கள்? முதல் பிள்ளை பெண்ணுயிருப்பது கூடாதோ?

தேவி : கூடாதொண்டு சொன்னானே? முதல்பிள்ளை பெட்டையாயிருந்தால் அது செய்யாய் வளர்ந்து குமராகி

விடும். சிதைம் பாதனத்தையெல்லாம் இப்பவே தேடச் சொல்லும். பெடியளிருந்தால் தொடக்கத்திலே உந்தக் கரைச்சல் இருக்காது.

சுற்று : மெய்தான். நடப்பியல் அப்பிடித்தான் இருக்குது. ஆனால் இது பெட்டையாய் பிறந்திருந்தாலும் நான் போக்க மாட்டன். வலு சந்தோசமாய் வளப்பன்.

தேவி : வளக்காமல் முடியுமே. எண்டாலும் பெடியனுயிருந்தால் பிரயோசனம் கூட. பின்னுக்கு அவன் உழைச்சுத் தருவான்.

சுற்று : நாங்கள்... ஆண்களையெல்லாம் உழைச்சுத்தாற சாது யென்றும், பெண்களையெல்லாம் பஸரமாயிருக்கிற சாது யென்றும் நினைக்கிற தாலைதான் இப்பிடியெல்லாம் வத்தியாசம் பார்ட்டிரம்.

தேவி : அப்பிடி பாகக்கவேண்டித்தான்தான் விருத்து.

சுற்று : மெய்தான். நிலமை அப்பிடித்தான் இருக்குது. ஆனால் உதை மாத்தவேண்டும்.

தேவி : நீ நினைக்கிறமாதிரி மாதமுடியுமே.

சுற்று : ஏன் முடிபாது. இங்கே பாருங்க அழ்மா. உலகத்திலை மரத்த முடிபாதது ஒண்டுமே இல்லை. முந்தி உலகமும் வாழ்க்கையும் இப்பெண்டு?

பிடியா இருந்தது? எவ்வளவோ மாறிப்போச்சது: மனிதன் தான் மாத்திருங். இப்புள்ள நிலைமையைக் கூட மனிதன் மாத்துவான்.

தேவி : எண்டாலும் உந்த விஷயத் திலை ஒரு மாற்றமும் செய்ய ஏலாது. பொடியன் பொடியன்தான். பெட்டை பெட்டைதான். ரெண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்குது தான்.

சுற்று : ஆணையும் பெண்ணையும் உழைக்கிற சாதுபெண்டும் உழைக்காத சாதுயெண்டும் பிரிச்ச வைக்காம பெண்ணையும் உழைச்சு வாழ்கிற சாதுயாய் ஆசகினால் பிறகிறது ஆணையிருந்தாலும் சரி, பெண்ணையிருந்தாலும் சரி வித்தியாசம் பாராட்டாமே ஒரே மாதிரிச் சந்தோஷப்படுவம்.

தேவி : உதிதல்லாம் எங்கை நடக்கப் பொருது. உந்தக் கதையை விடு, இப்புலிபாடியனுங்கு என்ன பெபர் வைக்கப்போருய்?

சுற்று : சித்தார்த்தன் எண்டு வைக்கப்போறன்.

தேவி : உதிதன் சித்தார்த்தன். உது புத்தரின்ரபெய்ரல்லோ?

சுற்று : உனக்கு எப்படித் தெரியும் உது புத்தர் பெயரெண்டு?

தேவி : நீயே எனக்கு முந்திச் சொல்லியிருக்கிறோய்.

சுற்று : உது புத்தருக்கு முந்தின பெயர்.

தேவி : எண்டாலும் உது புத்தரின்ரபெயர்தானே. எனதம்பி நல்ல சைவப் பெயராய் வையன்:

சுற்று : சைவம், இல்லாம், பெளத்தும் எண்டெல்லாம் நான் நினைக்கிறதில்லை. உடைசியார்ப் பாஸ்ததால் மனிச்சாதி எல்லாம் ஒண்டுதெரன்.

தேவி : எண்டாலும் பாரு தம்பி நாங்கள் வந்து....

சுற்று : சைவமதான். விளக்குது. இருந்தாலும் நம்மையெல்லாரும் சைவப் பெயரா வைக்கினம். வங்காளப் பெயர், குஜராத்திப் பெயரெல்லாம் வைக்கினம்.

தேவி : வங்காளப் பெயரோ?

சுற்று : ஒம், முன்னீட்டுப் பொடியனுங்கு வாலிவகானந்தன் எண்டு வைக்கிறுக்கினம். அது வங்காளப் பெயர்தான். காந்தி எண்டு எத்தனையோ பேர் வைக்கிறுக்கினம். அது குஜராத்திப் பெயர். இந்தப் பெயரை ஆணுக்கும் வைக்கினம். பெண்ணுக்கும் வைக்கினம்.

தேவி : இப்பெண்ண சொல்லும்?

சுற்று : கூப்பிடிசிறநுக்கு ஒரு பெயர் வேணும். அது மனசுக்

குப் பிடிச்சதாயிருந்தால் போதுமதான் சித்தார்த்தன் என்டோன் வைக்கப் பேறன்.

தேவி : என்னவோ என் மன சிலே பட்டதைச் சொன்னன். உங்ரதூஷ்டத்துக்கு நான் ஏன் குறுக்கே நிப்பான்.

இசை...

தேவி : தம்பி, இவ என்ன சால்ரு எண்டு கொள்ளு.

சுற் : என்ன விஷயம் சித்திரா?

சித் : வழக்கமாய்ச் சாப்பிடுகிற தையல்லாம் சாப்பிடலாமென்டு டாக்டா சொன்னார். உங்க அம்மா முட்டைபால் சாப்பிடக் கூடாதாம். தான் சமைக்கிற பதியச் சாப்பாட்டைத் தவற வேற எதையும் தொடப்படாதாம்.

தேவி : பின்னோ பெத்து ரெண்டு நான் கூட செலவேல்ல. அதுக்குள் கண்டது கடிய வையல்லாம் சாப்பிடுகிறது சரியா தம்பி.

சுற் : இங்கை பாருங்கம்மா. டாக்டர் இதை யாகிக்காமல் சொல்லியிருக்கமாட்டார். அவர் சொன்னால் சாப்பிடுகிறதிலை என்ன பிழை.

தேவி : டாக்குத்தர் சொன்ன துக்காசச் சாப்பிடுகிறதோ வயித்துப் புண் காயிறதுக்கு

முன்னாலே எல்லாத்தையும் சாப்பிட்டு உதும் வித்தியாசமாய்த் தேடவேண்டுமோ?

சித் : பயப்படாதிங்க மா மி. வித்தியாசம் ஒண்டும் வராது.

தேவி : அந்தக் கதிர்காமத்தான் காப்பாத்த வேண்டும். அப்படி ஒண்டும் வரப்படாது. ஆனால் நாங்களும் கவனமாய் இருக்கவேண்டுத் தீர்மானம் வரப்படாது. ஆனால் நாங்களும் கவனமாய் இருக்கவேண்டுத் தீர்மானம் வரப்படாது.

சுற் : வாய்வுக்கும் மந்தத்துக்கும் மருந்திருக்குது. அது ஒண்டும் செய்யாது. முடியும் பாலும் உடம்புக்கு நல்லது. நான் கேட்டதுக்குக் கூட டாக்டர் கொடுக்கலாமென்றோன் சொன்னார்.

தேவி : அதென்னமோ நான் சாப்பிட விடமாட்டேன், பத்தியத்தை மீறப்படாது.

சித் : பத்தியச் சாப்பாட்டை நான் என்னவேண்டு திங்கி றது. அதைத் தின்தும் வயித்துக்கூக என்னமோ செய்யுது.

தேவி : உது நல்ல கூத. நாங்களெல்லாம் தின்னேவல்லே. உவன் சற்றுணத்தைப் பெத்தபோது ரெண்டு கிழமைக்குமேல் பத்தியம் காத்தனான்.

சுற் : அதுசரி. ஆனால் இந்தக் காலத்திலை பத்தியம் கித்தியமெல்லாம் அதிகம் பாக்கத் தேவையில்லை.

தேவி : நீயென்ன. எடுத்ததுக் கெல்லாம் அந்தக் காலம் வேறை. இந்தக்காலம் வேறை எண்டு சொல்லும் அந்தக் காலத்திலை பின்னோ பெத்த மாதிரித்தான் இந்தக் காலத்திலையும் பெறுவினம் உதிலை ஏதும் வித்தியாசம் இருக்குதோ சொல்லுபாப்பம்.

சித். (லேசாய்ச் சிரித்து) அந்தான், அம்மாவின் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்லப்போறியன்.

சுற் : நீங்கள் சொல்லுகிறபடி வித்தியாச மில்லைத்தான். ஆனால் பின்னோப் பேற்றறப்பற்றிக் கூதக்கேல்ல. சாப்பாட்டைப்பற்றிக் கூதைக்கிறார். இப்ப வைத்தியம், மருந்து சாப்பிட்டு மூறையெல்லாம் மாறிப்போசக்கு. உதை நீங்கள் மறுங்கிறீங்களோ?

தேவி : மறுக்கேல்ல. ஆனால் உந்த மாதிரி விஷயங்களில் நாங்கள் கொஞ்சம் கவனமாயிரந்தாலென்ன? ஒண்டுக்கு ரெண்டு பின்னோகளைப் பெற்று வளத்து ஆளாக்கின எனக்கு தெரியாதே. எனக்கு எந்த டாக்குத்தர் வந்து பாத்தவர் சொன்னவர். வீட்டிலை கவனமாகப்

பாத்தினம். நானும் கட்டுப்பட்டுக் கவனமாயிருத்தன்.

சுற் : அந்தக் காலத்திலை உள்ள வைக்கு விஷயம் அவ்வளவாய் தெரியாது. விட்டிருந்தாலும் ஆபச்துத்தான். இப்பநிலைமை அப்படியல்ல.

தேவி : நான் அந்தக் காலத்து ஆள். நீங்கள் புது மனிசர். உங்களோடை நான் தர்க்கம் ஆட்டாலாது. ஆனால் ஒன்று சொல்லன் நாலைஞ்சு நாலைக்கெண்டாலும் நான் தாற் பத்தியச் சாப்பாட்டைத்தான் சாப்பிடவேண்டும்.

சுற் : டாக்டரும் நர்சும் வருகினம். நீங்கள் கொஞ்சம் இங்காலை வாருங்க அம்மா. (நடக்கின்றனர்)

தேவி : தம்பி, டாக்குத்தர் சொன்னுர் எண்டு சொல்லி அவரதாவது கேப்டா. நீவாங்கிக் கொடுத்திடாதே. பிறகு பெரிய கரைச்சவாய்ப் போய்விடும்.

சுற் : அவ படிச்சல். விஷயம் தெரிஞ்சவ. புத்தியீனமாய் அப்பிடிசெல்லாம் கேட்க மாட்டா. நீங்கள் பயப்படாதிங்க. இங்கே கொஞ்சம் நில்லுங்க நான் டாக்டர் ரிட்டை ஒரு விஷயம் கெட்டிட்டு வரறன். (நடக்கிறுன்)

தேவி : உவன் சற்குணம் போனதும் டாக்குத்தரும் வெளியே வந்திட்டாரே.

சித் : அம்மா எங்கே அத்தான்?

சற் : அவவை விருண்டாவில் நிற்க வைச்சிட்டு வந்தேன்.

சித் : அவவின்ச பத்தியச் சாப் பாட்டை நிழைச்சால் வயிற் ரைக் குமட்டிக்கொண்டு வருது. பத்தியச் சாப்பாடு தேவையில்லை. அவக்கு வளங்கமாட்டேங்குது.

சற் : அவ பழைய காலத்து மனிசி. அவ சொல்றதை யும் ஓம் எண்டு கேட்கவேண்டியதுதான். அவட பத்தியச் சாப்பாட்டைவிட நானும் உண்டு ரகசியமாய்த கொண்டுவந்து தாற்றுதானே. டாக்டர் ஏதும் சொன்னவற்றோ?

சித் : நாளைக்கு ஒருநாள் இருந்துவிட்டு விட்டுக்குப்போகலாமென்று சொன்னார்.

சற் : அம்மா வாரு...
இசை...

தேவி : நல்ல ஒரு வெந்தீர் போட்டுக் குளிக்கவேண்டும்.

சற் : நீங்களோ.

தேவி : எனக்கெதுக்கு உவவுக்குத்தான் சொல்றன.

சற் : ஓம் சுடுதன்னியிலைதான் குளிக்கவேண்டும்.

தேவி : சும்மா சுடுதன்னியில் லைத் தம்பி வேப்பமிலை, ஏட

டை, நொச்சி, முத்தாம் ணக்கு எண்டு இலை குழைக் கெல்லாம் தன் னியிலை போட்டு ஒருநாள் முழுக்க அது சாயம் இறங்கும் வரைக்கும் அவிச்சு அந்தத் தன் னியிலை குளிக்கவேண்டும்.

சித் : ஏன் இந்த தன் னியில் குளிக்க வேணும்?

தேவி : உதிலை குளிச்சால் உடம்பிலை இருக்கிற அசதி, சோாவு, குத்து வளி யைவு லாம் போய்விடும். பிள்ளை பெத்த உடம்பெல்லாய் நோவெடுத்து தளர்ந்து பொய் இருக்கிறவைக்கு இந்த வெந்தீர் அவசியம்.

சற் : அதுசரி அம்மா. ஆனால் நீங்கள் சொன்ன இலை குழைக் கெள்லாம் கொழும்பிலை வடுக்கேலாது. சில வீருகளீல் வேம்பு மட்டும்தான் இருக்குது. அதுவும் சின்னமரங்கள் கூட்டாலும் தராயினம்.

தேவி : உதுக்கட இந்தப் பெரிய பட்டணத்தில் ஜில்லையெண்டால் புதினமாய்த்தான் கிடக்குது. அப்ப என்ன செய்யப்போரும்.

சித் : நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோர் சிக்காதீங்கள் மாயி. உங்களின்ற வெந்தீரை வைச்சுக்குளிக்காவிட்டாலும் உடம்பையல்லாம் சரிக்கட்டுகிறதுக்கு மருந்துகள் இருக்குது.

தேவி : (போய்க்கொண்டே) எனக்கென்னவோ ஓண்டும்

விளங்கேல்ல. எதையாவது செய்யுங் கோ: ஆனால் நோய் நொடி எண்டு கிடக்கப்படாது.

சித் : (சிரித்தபடி) உங்கள் அம்மாவோடை பெரிய தலையிடி. பிள்ளைக்கு நான் செய்கிற பரிகாரங்கள்கூட அவருக்குப் பிடிக்கமாட்டேங்குது. தனக்குத் தெரிஞ்சபடிதான் பார்க்கவேண்டுமென்கிறே.

சற் : என்ன செய்யிறது. அவட இஷ்டத்துக்கும் ரெண்டொண்டை விட்டுக்கொடுத்து நடக்கவேண்டியதுதான்.

சித் : பத்து நிமிஷத்திலை செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் பத்து மணித்தியாலத்திலை செய்யிறதெண்டால் ..

சற் : இப்புள்ள மாற்றங்களை அவவாலை விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் தான் கொஞ்சம் அட்ஜஸ்ட்பண்ணிக்கொண்டு போகவேண்டும்.

இசை...

சித் : அதெல்லாம் வேண்டாம் மாயி...

தேவி : நான் சொல்றதை ஏன் தட்டுகிறேய்.

சித் : தட்டேல்லை. அவசிய மில்லையெண்டு சொல்றன்.

சற் : (வந்துகொண்டே) என்ன தர்க்கம்?

தேவி : பாத்தியோ பிள்ளைப் பெத்துப் பச்சை உடம் போட இருக்கிறவ, தன்னியிலை மஞ்சள் கரைச்சுக் கழுவவேண்டும் எண்டு சொல்லன் அவவேண்டாம் எண்டு சொல்லு.

சித் : மஞ்சளை அரைச்சுக் கொண்டிருக்க முடியும். டெற்றேல் இருக்குது. அதைக் கலந்தால் போது மென்கு நான் சொல்றன்.

சற் : இதுக்கு உள்ள இரண்டு பேரும் தர்க்கம் போடுறைகள்!

சித் : நான் தர்க்கம் போடேல்ல டெற்பொல் போடுறன்.

சற் : அம்மா நீங்கள் சும்மா இருக்கோ அவக்குத் தெரியும்.

தேவி : நீ அவட இஷ்டத்துக்கு வளைஞ்சு வளைஞ்சுபோரும்?

சற் : ரெண்டு பேருக்கிடையில் அப்பட்டு நான் வளைஞ்சுதான் போனன். (சிரிக்கிறேன்)

சித் : மாமி, நீங்கள் என்ற நன்மைக்குத்துடை சொல்லுங்கள் எனக்குத் தெரியும். மஞ்சள் ஒரு கிருமியநாசினி. பச்சைத் தன்னியிலை இருக்கிற கிருமிகளையெல்லாம் அது கொண்டு போடும். அதனாலைதான் மஞ்சள் கரைகிறது ஆனால் இப்படெற்றேல் வந்திருக்கிறேன்.

சுதை நாங்கள் பாலிக்கிற
பைப் தண்ணி யிலை கூட
குளோரின் எண்ட மருந்து
களந்திருச்சுது. அதோட்
பெற்றேலும் வந்தா கிழு
மிப்பலாம் செத்துப் பொ
யிடும் நீங்க கவலைப்படா
தீடு.

சற் : அம்மா ஒரு விஷயம்?

தேவி : என்ன?

ஓரு நேசக்கொடியின் குல்

என்னை
இந்த உயரத்தில்
ஏற்றவைத்து
ஏனங்மா செய்கிறீர்...
என்னால்
மகிழ்ச்சியாய்...
பறச்க முடியவில்லை
என்னை கிழே...
இறக்கி விடுங்கள்
என் குழந்தை யொருவன்
என— காலடியிலேயே
நிர்வாணமாய் கிடக்கிறோன்...

ஓரு தேவீய வீரனின் குல்

எனது—
சீலையடியில்...
இத்தனை காலமும்
மலர் வளையங்கள்
மனத்தை கொட்டின்...
இன்று...இதோ...
என் காலடியில்
ஒரு— மனித வளையம்
கருண்டு கிடப்பதுதான்
மனத்தை தொடுகிறது...

சற் : மஞ்சள் இப்ப ரூத்தல்
என்ன விலை தெரியுமோ?

தேவி : என்ன விலை?

சற் : ரூத்தல் பத்துரூபாய்.
அதுக்கும் அலைய வேண்டும்.
சித்திரா மட்டுமென்ன சிந்த
தார்த்தனும் பெற்றேவிலே
யே முழுகட்டும் நீங்கள் இங்காலை வாங்கோ

இசை...

ஓரு நேசப்பிரஸ்தூயின் குல்

என் தாய் மொழிக்கு
அரசியன்—யாப்பறந்துவிளை
தகுந்த இடம் இல்லாது
தவிச்க விடப்பட்டுள்ளது ...
ஆகையினால்...
அதோ...: பறக்கும்
தாயின் மணிக்கொடிக்கு
மெளன் வார்த்தைகளால்...
தேசை கித்ததை இசைத்து
யாரியாதை செலுத்துகிறேன்.

நேசத் தணிவாயின் குல்

நீங்கள், எம்மை
ஆனாவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்
தாங்கள் உம்மால்
வாழுகின்றேம்...
உங்களின்
நல்வாழ்வுக்காக...
அயல் நாடுகளைத் தரிசித்து
பிரார்த்திக்கிறேம்...

— ராதேயன்

★ அறிவு நூல்கள்

★ அழகு சாதனங்கள்

★ அன்பளிப்புப் பொருட்கள் ....
என் றஷ்டன்

உங்கள் மனதில் வருவது

மணமகள் புத்தகசாலை

MANAMAGAL BOOK DEPOT

எங்கள் 25 வருடால் சேவையை
மக்கள்

அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்

மணமகள் புத்தகசாலை

மெயின் விதி,

கல்முனை,

ஆந்றோ மல்ரோ . . . .

மனிதன் யார்? எந்த அடிப்படை அவனை இன்னவன் என்று இனக்காட்டவல்லது? அவனுக்கிருக்கும் பல நூற்றுண்டு வரலாறு மட்டுமே அவனை நிர்ணயிக்கப் போதுமானதா? மனிதனும் இருத்தல் என்பது தன் காலத்தின் உண்மை நிலையோடு மிக நெருக்கமாகப் பின்னந்து போவதுதான் என்பார் இவர். மாபெரும் சோதனைக் காலங்களில்தான் மனித வர்க்கத்தின் அசைக்கமுடியாத அந்த ரகசியம் பல நூற்றுண்டுகளாக ஆழ்ந்து கிடக்கும் அந்த உண்மை ஏராங்கியெழுகிறது. காரிருளை எதிர்த்துப் படரும்போதுதான் ஒளியின் ஆற்றல் அளவு வெளிப்படும். தீவிரமான அழுத்தங்க்கு ஈடுகொடுக்கும்போதுதான் வலிமையின் ஆற்றல் வெளிப்படும் செயலே மனிதன் உணர்வு சிந்தனை என்பதெல்லாம் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் மாற்றுருவே.

உண்மையான சகோதர நேசம் என்பது, இளம் நாடு காலம் இவைகளைக் கடந்து நிற்பது. தோனோடு தோன் நின்று போராட்டத்தில் கலந்து விகாளஞ்சிப்பாது வாழ்ந்து உரைப்படுவதே உண்மையான சகோதரத்துவம் என்பார் இவர்.

புரட்சியின் மிகப் பெரும் சக்தி நம்பிக்கையில்தன் தேங்கிக் கிடக்கிறது. குரோத்திலோ பகைமையில்லை அல்ல, அவமானம் ஆறுமை, முடத்தனம்போன்ற மனித இனத்தின் துப்பமிகுந்த காயங்களை ஆற்றவல்லது புரட்சியே. நீதியின் வேட்கையால் உந்தப்பட்டு புரட்சிவாதியானவர் மல்ரோ பசிக்குச் சாப்பிட வக்கற் றுப்போன மனிதர்களைக் கொண்ட உலகை நிராசரித்தார். புரட்சியென்பது மானுடத்தின் செயலின் உருவமே. செயலே, மனிதனது உள்ளரவத்தின் சுதந்திரத்தின் சின்னம். அன்றி ஆணையிடும் கர்வமே, அடிபண்டும் கோழைத்தனமேர சுகமோ அல்லது தொண்டு மனிதனை அடக்கி ஆளுவதோ அவனிடம் மண்டியிடுவதோ அல்ல. மனிதனுக்குச் சேவை செய்து அவனை உயர்த்துவதே தொண்டு என்பார்.

பிரெஞ்சு இலக்கியங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்துவரும் புதுச்சேரி காரைசிபி அவர்கள் எழுதிய ஆந்றோ மல்ரோபற்றிய கட்டுரையிலிருந்து....

நன்றி ‘வண்ணங்கள்’

பல வெற்றிப்படங்களைத் தொடர்ந்து
அளித்து வரும்

ராஜ் சினிமா ஸ்தாபனாத்தினார்
ரசிகப் பெருமக்களுக்கு அளிக்கும்
மற்றுமொரு திரைவிருந்து

மக்கள் திலகம்
எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்

ஆடலழகி ஜெயலலிதா
நடிக்கும்

அன்னமிட்டகை

- ★ உள்ளத்துத்தத் தொடம் உரையாடல்கள்
  - ★ உணர்ச்சிமிக்க காதல் கட்டங்கள்
  - ★ பயங்கர மோதல்கள்
  - ★ இனிய பாடல்கள்
- அணைத்திற்கும்

அன்னமிட்டகை

காதோடுதான் நான் பேசுவேன்..

■ வட மாகாணத்திலுள்ள 'பிரபல' கல்லூரி ஒன்றின் அதிபர் அவர். அக்கல்லூரியின் பின்னாலில் அதை தென்னை மரங்கள் உள்ளன. அடிக்கடி தேங்காய் பிடுங்குவதும் வழுதம். புள்ளடி போன்று வணிந்து ஒன்றேடோன்று உரசிய வண்ணம் இரண்டு தென்னை மரங்கள் உள்ளன.

ஒரு முறை கல்லூரியில் போன்ற மரங்களில் ஒன்றில் ஏறி, தேங்காய்களை பிடுங்கி விட்டு இறங்கி, இரண்டும் சந்திக் கிணறு இடத்தில் நின்று மறுமரத்தில் ஏறி ஆயத்தமான போது—

“கிழே இறங்கிவிட்டுப் பின்னர் மறுமரத்தில் ஏறி ஆயந்தால் தான் இரண்டு மரத்திற்கான கல்லூரியில் மட்டும்தான் தருவேன் என் ஞாராம் இவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த அதிபர்.

■ சிறுகதைகள், நாவல்கள் எழுதி, தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் தண்கெண்று ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மக்கள் மத்தியில் ‘ஜெயம்’ பெற்றவர் அந்த நாவலாசிரியர்.

‘உல்லாச’ வாழ்க்கை வாழுத் தலைப்பட்டதால் ஒரு மாதிரி யான நாவல்களை எழுதி அதிக காக்கு விற்கத் தொடங்கிப் பிறகு, அவரிடம் மக்களைக் கவரும் ‘காந்தி’ சக்தி குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது அவர் படைப்பிலக்ஷ்யத்தை விட்டு விட்டு விமர்சனம் செய்வதில் இறங்கிவிட்டார்கள்போல் தெரிகிறது.

■ ‘இனிக்குத்’ காலாண்டிதழ் ஆசியரிர் ஒருவர் சலூன் நிலையத்தை வற்புறுத்தி விளம்பரம் ஒன்று பெற்றுக் கொண்டார். சலூன் காரர் பணங்கொடுக்காமல் காலங்கடத்தியது ஸ்பத்திரி கையாளர் உடனே ஒரு முடிவிக்கு வந்தார். காப்படவேண்டிய பணம் முழுதும் முடியும்யும் வரை அப்பணத்திற்கு அங்கேயே ஷேஷ் எடுப்பது, முடிவெட்டுவது என்பதே அம்முடிவு! என்னே விளம் பர யுக்தி!

■ சினிமாப் பாடல்கள் மூலம் தமிழகத்தில் பிரபஸபம் பெற்றிருக்கும் கவிஞர் ஒருவர் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஈழம் வந்த போது, நமது ‘கவிவாணர்’ ஒருவர் அவரைச் சந்தித்து சமுத்துத் தமிழர் பற்றி ‘நீவிக்’ கண்ணீர் வடித்துச் சில கவிதைகளையும் அவரிடம் கொடுந்துச் சுவரது பத்திரிகையில் பிரசரிக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டாரம். ‘கிண்ணத்தை, ஏந்தும் கவிஞரும் போடுகி

நீரை என்று சொல்லி வாங்கிக் கொண்டு போனவர் போனவுதான்! கவிதைகள் பற்றிய முச்சே பிறகு இல்லை,

இப்போது நமது கவிஞர் நிஜமாகவே தத்திர்க் கண்ணீர் வடிக் கிறோர். “துரோகி! அவனுடைய பெயரில் என்னுடைய கவிதை களைவெளியிடுகிறேனே!” ஏழாத்தமிழர் நிலைப்பற்றி கொட்ட இந்தி யப்பத்திரிகை தேடிய இவருக்கு யாரவது கண் துடைக்க கைக் குட்டைகொடுப்பிரகளா?

■ பாடசாலையைப் பகிஞ்கவியுங்கள் என்று மாணவர் களைப் பார்த்துக் கூறும், வடபகுதியைச் சார்ந்த தமிழர் ஐஞ்சிய முன்னணியினரின் பிரமுகரும், கடந்த பொதுத் தேர்தலில் அதிகம் கலைத்தத்தின் பயனாகத் தோல்வி யடைத்தது என்ன செய்வது என்று தெரியாது பதவிவகுப் பவருமான ஒருவர், இலங்கையில் சரியாக ‘சிப்ப படிப்பு’ ஏரூத் தனது மக்களை மேல்படிப்பிற்கு இந்தியா அனுப்பியுள்ளாரம் பிறரின் பிள்ளைகள் தீயாகம் செய்ய வேண்டும், படிப்பை பாழாக்க, வேண்டும், தனது மகன் பிறநாடு செல்ல வேண்டும் பட்டம் பெற வேண்டும், திரும்பி வந்து தேசிய அரசுப் பேரவை பிரதி நிதியாக வேண்டும் மென்பது இத்தமிழ் அபிமானியின் நியாயம் போலும்!

■ சினிமாவில் இரட்டை வேடம் போடுபவர்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். இலக்கிய உலகிலும் இரட்டை வேடம் தரிப்பவாகளில் ஒரு வரை, இப்போது காண்கிறோம்.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் என்று முத்திரைகுத்திக் கொண்டிருக்கும் வேளவால் எழுத்தாளர் ஒருவரை மறைவில் கண்டபடி பழித்துப் பேசித் திருத்திவிட்டு அவரை நேரில் கந்த மாக்கிருக்கின்வெள்களில் சரணடைகிறார். வால் பிடிக்கும் தீந்த விஷயத் தில் ஜிவர் முற்போக்கா? பிற்போக்கா? அரங்கில் ஒன்றும் அந்தாங்கத்தில் ஒன்றும் ஆடும் இந்தப் பூண் அதை முதலில் தீர்மானிப்பது நல்லது.

■ நீலவானத்தையுர், இயற்கைப் பொருட்களையும் மிகைப்படுத்திக் காலி தைச் சரக்குகள் தயாரிக்கும் சில மரபுவழிக் கவிஞர்களுள் அவரும் ஒருவர். அவர் தண்ணியடிப்பதைப் பற்றி யாராவது குறைக்கறிஞர் அவருக்கு முதல் அவருவந்தடைய துணையிப்பாருக்கு சுகாபம் பொதுக் கொண்டு வந்துவிடுகிறது.

“இவர் தண்ணி அடிக்கிறதுதான் பெரிய ஆற்றம்? பாரதி யார் கஞ்சா அடிச்சக்கிட்டுக் கவிதைகள் எழுதிப் புகழ்பெறவில்லைய?” எனத் துணையியார் சொல்வதைப் பாக்கும் பட்சத்தில்

இத்த மனுவன் தன்னியடிப்பதன் நோக்கமே பாரதபோல ஏதாவது சபதம் எழுதி முடிக்கவேண்டும் என்றுதானே என்னவோ? இல்லாவிட்டால் சங்கதி இப்படியும் இருக்கலாம். பாரதியாச போனத மன்னன் என்று எண்ணிக்கொண்டு தானும் இப்படிச் செய்கிறோ? வாழ்க நமது கவிஞர்?

கி 8-6-1974 சனிக்கிழமை பி. ப. 4-30 மணியளவில் ஆசிய நேயத் தனுக்காக இயங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடாத்தும் 'நெயர் கடித நிகழ்ச்சியில்' ஒரு அறிவிப்பாளர் தன் புத்திக்கேற்ற தகவலை வெளியிட்டார். அவர் கூறிய ஆராய்ச்சி முடிவு இது! ஈழத்துப் படிப்பாளிகளைவிடத் தெண்ணித்தியப் படைப்பாளிகளிடம் திறமை நிறைய இருக்கிறதாம்.

தெண்ணித்திய விளம்பரங்கள் சிலவற்றை ஒலிபரப்புவதோடு நிற்றுவிடக்கூடாதா? இந்த விபரங்கள் (விளம்பரங்கள்) ஏன் ஐயா? 'கேணிகளை நடத்திச் செல்லும் 'ராஜா' கம்பீரமான குரல் நிறைந்த இந்த அறிவிப்பாளர் ஆனந்த விடைனுக்கு நன்றிக்கடன் பட்ட கதை யாருக்குத் தெரியாது? மீண்டும் சிறந்த படைப்பாளி என்று இவர் அறிவித்தாலும் வியப்பில்லை. ஜயோவானெவியே!

★ ★ ★

சமூகத்தில் இப்படி எத்தனைபோ பேர் வேஷதாரிகளாக, புல்லுருவிகளாக, சர்க்குபவர்களாக, அந்தமற்றவர்களாக வாழ்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை உங்களுக்குத் தெரிந்தால் ஆதாரத்தோடு இப்பகுதிக்கு எழுதுங்கள்.

★ ★ ★

வியாபாரத் நந்திரம்

அமெரிக்கத் தினசரி ஒன்றில் ஒரு நாள், 'மணமகள் தேவை' என்ற ஒரு விளம்பரப் பகுதியில் கீழ்க்கண்ட விளம்பரம் வெளியாகிறது.

'ஒரு ஸ்ட்சாதிபதிக்கு ட ஜமகள் டீஷை; பெண்... அவர்கள் எழுப்பை நாவலின் கட்டாப்பிக்கை ப்போலக் கார்ப்பரையும், அழகும் வாய்ந்தவளாக இருப்பின்டும்.'

விளம்பரம் வெளியான அங்கே குறிப்பிட்ட நாவலின் வட்சக்கணக்கான பிரதிகளும் விற்றுவிட்டன.

தென்றல்

-கெ. டாவியஸ்

எஜமான் நல்ல தமிழ் நயினுக்கு எனது அப்பாவின் வயசு தான் இருக்கும். அறுபதுக்கு மேல் ஒரு இரண்டோ மூன்றே...

வீரகத்திப் பிள்ளை பரம்பரையென்றால் வெள்ளை வரையிலே பிரசித்தம். வீரகத்திப் பிள்ளை நயினூரின் மகன் செல்லப்ப நயினூரின் மகன் செல்வப் புதல்வன் அநு ஞோசலம் நயினூரின் ஆசை மகன் தான் நல்ல தமிழ் நயினூர்.

கிராமத்துச் சட்டங்கள் செய்வது, வெள்ளைத் தோல் கட்டைப் பழிப்போர் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பது, கிராமமத்த லைமை அதிகாரிகளைத் தெரிவு செய்வது, வரி அறவிடுவதற்கு புது முறைகளை ஆக்கிக் கொள்வது இது போன்ற 'நல்லசாரியங்கள்' எதிலும் வீரகத்திப் பிள்ளை நயினூரின் உத்தரவும் ஆலோசனையுமின்றி வெள்ளைக்காரர்கள் எதையுமே செய்து விட மாட்டார்கள் அந்தக் காலத்தின்.

முங்கச் சிரைக்கப்பட்ட அவரின் கண்ணுடை மன்றதையில் உச்சியிலே முடிந்து வைக்கப்பட்ட டிருக்கும் ஒரு முடிச்சு மயிருக்கு மயங்கி 'விழாத்' வெள்ளைத் தோல் சீமாட்டிகளே இருந்த தில்லை. அத்தனை பவிசு அவரின் அந்த உச்சி முடிச்சுக்கு இருந்தது.

பாட்டி சொன்னதாக என்பாட்டி இந்தக் கதைகளை யெல்லாம் சொல்லியிருந்தாள்.

செல்லப்ப நாயனாரின் காலத்தைத் தொடர்ந்து அருளுசலம் நயினூரின் கவுன்சில் காலமும் முடிந்து நல்லதமிழ் நயினுவாலிபாரக வந்து கொண்டிருந்தத் காலத்தில் கண்டும் கேட்டும் அறியாத மாற்றம் அங்கிலையிலே ஏற்பட்டது.

சர்வஜன வாக்குரிமை என்ற அடிப்படையில் இருபத்தே ஒரு வயக்கு மேல்பட்ட சகலமக்களுக்கும் வாக்குரிமை என்ற நியதியில் வந்த தோல்லமைப்பிரபுக்களின் மூல பலத்தையே சுண்டிப்பாக, ஆரம்பித்ததுவிடத்து.

பரம்பரை உரிமை பறி போக்கூடாது என்பதனாலும், குடும்பச் செல்வாக்கு விடுபட வில்லை என்பதனாலும் வென்றுவிடவாம் என்ற நம்பிக்கையாலும் நல்லதமிழ் நயினூர் தேர்தல் களத்தில் குதித்து விட்டார்.

காலம் அவரை வஞ்சித்து விட்டது. பாவம் அந்த மனிதர் தோற்றுப் போய்விட்டார்!

‘போட்டியில் தோற்றுப் போய் விட்டால் என்ன குடியா முழுகிவிட்டது? மலையனவாகச் செல்வம் குவிந்து கிடக்கிறது;

ஞானத்தை நேடிவதை நன்கொடியும் சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. பட்டமும் அதனியும் யாருக்கு வேண்டுமாம் !”

“விழுந்தும் மீசையில் மன்னப்பவில்லையே” என்ற சித்தாந்தம் அந்த மனிதருக்கு மட்டுமென்ன புதிதா?

2

நாடகங்களிலே தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் அரண்மனை போன்ற அந்தப் பெரிய வீடு. அந்த வீட்டைச்சுற்றி – அல்ல; மாந்தோப்பு. மாந்தோப்பையும் அதன் முப்புறங்களையும் சுற்றிக் கண்ணுக்கொட்டாத தூரம்வரை பரந்து கிடக்கும் வளை நிலம், கிராமத்தின் பாதிப் பகுதக்கு மேல் அடமாண்சு சீட்டு, ஏகாளம், ஈவப்பைகள், உழவு மாடுகள், எடுப்பிடு ஆள் இத்தனை கூடபோகங்களையும் பெற்ற நல்ல தமிழ் நயினுரின் கையாளாக “மெய்க்காப்பாளன்” என்ற பெயருடன் இருந்து வருவதில் எனது அப்பாவுக்கு மிதமின்ஸிய பெருமை!

எனக்கு அப்போது வயது சுமார் பத்து. ஐந்தாவது வருப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

பட்டணத்திலிருந்து கிருஷ்ணன் என்ற ஒருவன் எதூ கிராமத்துக்கு மாப்பிள்ளையாக வந்திருந்தான். ஆசாமி மிகவும் மிகுஷ்கானவன். எவரும் தலைவணங்காத சுபாவம் படைத்த வன். கிராப்பு வெட்டும், மேல் மீசையும், யேஸ் பணியனும்

வெள்ளை வேட்டியுமாக அவன் வந்து சேர்ந்தான். அவன் மனமகனாக வந்ததும்தான் கிராமத்திற்குள் பரபரப்பு சுற்பட்டு விடது.

கிராமத்துப் பெண்கள் எவருமே மேல் சட்டையும் தாவணியும் போடக்கூடாது. அது கால வரை யாரும் அப்படிப் போட்டில்லை. பஞ்சள் நூலிலே மஞ்சள் நுண்டைக் கட்டி தாவியாகக் கிக்கொள்ள வேண்டுமே யல்லாது தங்கத் துண்டைக் கட்டிய தாவியைக் கண்ணிலுமே கொட்ட முடியாது. கல்யாண வைபவங்களுக்கு மாட்டுவண்டி வாகனங்களே தவிர குதிரை வண்டியோகாரோ வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

மாப்பிள்ளையாக வரும் போது கிருஷ்ணன் வெள்ளைக்குதிரைச் சோடி பூட்டப்பட்ட வண்டியிலே வந்துவிட்டான்.

கிராமத்திலே என்ன விதீசம் நடந்தாலுப் தல்லதம்பி நயினுரின் தலையசைப்பு வேண்டும், நயினுரின் தலையசைப்பை வலுவில் பெற்றுவிட முடியாது. தேராக நின்று உத்தரவு பெறும் துணிவு யாருக்குமே இருந்ததில்லை. மன்னா காரியமானுறும் எனது அப்பாவாகிய நல்லானிடம் வந்து தான் ஆகவேண்டும். நல்லானில்லாமல் நயினுரும் தலையசைத்ததில்லை. தலையாக்கவும் மாட்டார். இந்த வரையில் எனக்குக்கூடப் பெருமைதான்.

மனைவியையும் அழைத்துக் கொண்டு கிருஷ்ணன் போய் விட்ட அன்று இரவோடிரவாக மனைப் பெண்ணின் நந்தை சுப்பனின் வீடு, மனைப் பந்தல், வைக்கோல் போர் ஆசியலை படு சாம்பலாகி விட்டன.

விடியும்வரை எங்கோ போய் விட்டு விடியப்புறமாக வீடு திரும்பிய அப்பாவை “இந்த நேரம்மட்டும் எங்கே போயிட்டு வர்ரே?” என்று அம்மா கேட்டு வைத்ததும், “நான் எங்கே போனு உனக்கென்னடி!” என்று அப்பா பாய்ந்து விழுந்தும் இப்போதுகூட என் காதாகனுக்குக் கேட்கிறது.

3

நான் ஒன்பதாவது வகுப்பு வந்துவிட்டேன். இந்த இடைக்காலத்தில் கிராமத்தில் நடந்து விட்ட சில மாற்றங்களை யாரா லுமே தடுத்து நிறுத்திவிட முடியவில்லை.

பட்டணத்திலிருந்து கிராமத்தில் பெண் எடுத்த கிருஷ்ணன் இப்போது கிராமத்திலேயே வசிக்க வந்து விட்டான். அது இது என்று சதா அவன் ஜாங்கள் மத்தியிலே செய்துகொண்டு தான் இருந்தான்.

“பூலோக அரக்கன்” என்ற நாடகம் ஒன்று கிருஷ்ணனுல் பழக்கப்பட்டு வந்தது.

“நாடகப் பக்கமே தலை நீட்டக்கூடாது” என்று அப்பா தடுத்ததிலிருந்து ஏதோ நடக்

ாது நடக்கப்போவதாக நான் ஊழித்துக்கொண்டேன்;

நாடகம் நடுப்பகுதியைத் தான்டிக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு கூட்டம் முரடர்கள் நாடக மேடைக்குள் தாவிவிளக்குகளையும் அணைத்து விட்டார்கள். கும்போ முறையோ என்று கலைந்து சென்ற ஜனக்கூட்டம் திசைமாறி ஒடி, நாடகமன்றம் அமைக்கப்பட்டிருந்த வளவிற்கும் அடுத்தவளவிற்கும் நடுவே இருந்த ஒரு எல்லீசு கிணற்றுக்குள் இறங்கி விட்டது.

ஐந்துபேர் கொல்லப்பட்டார்கள். பத்துப்பேர் படுகாயமடைந்தார்கள்!

இந்தப் புண்ணிய கைங்கரியத்தில் கலந்து நயினுரின் பெருமதிப்புக்கு அப்பா ஆளாகிக் கொண்டார்: கூவி ஆள் சேர்த்து ஒரு காரியத்தை நடத்தி முடிப்பதென்றால் எத்தனை கிரமம்!

அப்பாவுக்கென்று நிரந்தரமான ஒரு தொழிலேயில்லை. “நல்லானுக்கு நிரந்தரமான தொழில் ஏன்? அவன் சதா என்னுடனேயே இருக்கட்டும்.” இதுதான் நயினுரின் ஆசை.

நல்லான் மகனை விடாமல் படிக்கவை. அவனுக்கு நான்உத்தியைகம் எடுத்துக் கொடுக்கிறேன் அப்படி உத்தியோகம் எடுத்துக் கொடுத்து. அவனை வைச்சுத்தான் இந்தக் காட்டுமிராண்டிப் பயல்களுக்க

ஞீ யாடு படிப்பிக்கப்போ நன்.”

நயினர் வீசி எறிந்த இந்த எலும்புத் துண்டிற்கு சுதா வா வாட்டும் நயாக ஏப்பா இருந்தார்.

4

பரீட்சையில் சித்தியவடந்து விட்டு நான் வீட்டுக்குப் பார மாகக் கிடந்தேன். வேலை எடுத்துத் தருவதாக அப்பாவுக்கு வாக்கவித்த நயினரும் கை விரித்து மட்டார். எத் தனையா ஆடங்களுக்கு மனுச் சூசயதுவிட்டு நான் மனம் ஒய்ந்து போயிருந்தேன்.

கிருஷ்ணன் இப்பொது புதிய முயற்சி மற்றும் புதிய நான் வைட்ட வைட்டத் தளர்விடும் குருகு ஆருந்தான்:

“கூட்டுறவுப் பண்ணையாம், வங்காய முறையாம், அரசாங்க கடனுதயாம், முடிக்கு ரிய தரிசு நிலமாம்” என்றெல்லாம் ஜூங்கள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

ஒரு நாள் திடுமேறன்று நிலத்தை உழுது தரும் யந்திரம் ஒன்று அந்தப் பகுதுக்கு வந்தே விட்டது. ஐங்களெல்லாம் விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடி டிராக்டரை முற்றுக்கொயிட்டு விட்டார்கள்.

கிருஷ்ணன் உட்பட சங்கம் சேர்ந்த விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் மார்பை நிமிர்த்தி ஒருநடை போட்டார்கள். புத்தம்

புதிய காரியத்தைச் சாதித்து விட்ட பெருமை:

அழியக்கால ஏரையும் கூப்பை யையும், எருதுகளையும் வைத்துக்கொண்டு நிலத்தோடு செத்துக் கொண்டிருந்த கமக்காரர்களைக் கைதூக்கிவிட யந்திரம் வந்துவிட்டது. அப்பாவையும், அவரைப்போன்று குறிப்பிட்ட சிலரையும் தவர் கிராமமே மகிழ்ச்சியில் மிதந்தது.

“கிருஷ்ண நீ இந்த ஆருக்கு வந்ததும் வந்ததே, இந்த ஊர் ஜனங்களை எல்லாம் அப்படியே உன் பக்கமாககிட்டே; அவங்களை நல்லாவாககிட்டே!”

இப்படி ஆருநாள் பஞ்சத்தலைப் பாட்டி கண்ணீர் மலைக்கிருஷ்ணனைப் பார்த்துக் கூறிய வைத் தான் என் காத்ரங்க கூட்டுடன்.

‘ஏம் பாட்டி நீ சொல்வதே? கமக்காரரங்க ஆபத்பாலுதான் தங்கள் சக்தியை உணாநதிருக்கிறோ காரணம், நான் பரமாத்மா என்ன படைச்சிட்டேன்? ஆந்த ஏழைப்பட்ட ஜனங்களை யாரு வஞ்சிக்கத் துணிக்குசிறுக்கிறுவகேனோ அவங்க வதாலேற்றாத தான் பாட்டி அவங்களுக்கு முழு சாக வழங்க முடியும்.’

சொல்லி வைத்தாற் போல அன்றிரவு கிருஷ்ணனின் குடிசை அந்த இயந்திர வாயம் ஆகிய வை தீப்பற்றி எரிந்தேன். எரிகாயங்களுடன் குடிசையில் நின்றும் வெளியேறி இபந்திரத்தைக் காப்பாற்ற ஓடிய கிருஷ்ணன்...

ஜேயோ அவன் செத்துப் போய்விட்டான்; எரிந்து கருகிச் சாம்பலாகி விட்டான்.

நூறு குடம் கண்ணீர் ஊற்றுப்பட்டால் கிருஷ்ணன் உயிர் தது வந்துவிட முடியுமென்றால், அந்தக் கிராமம் விட்ட கண்ணீர் வெள்ளத்தால் கிருஷ்ணன் மறுபடியும் உயிர் பெற்று வந்திருப்பான். ஆனால் சாவின் நியதி அப்படியில்லையே!

5

உத்தியோகம் கிடைத்து ஐந்து வருடங்களாகியும் கிராமத்திற்குப் போகாமல் பட்டணத்தோடு அடைப்பட்டுக் கிடந்தேன். காலாகாலத்தில் பணமனுப்பி வைத்தேன்; வேண்டிய சகலதும் செய்தேன். ஆனால் கிராமத்தில் அடியெடுத்து வைக்க மட்டும் என் மனசு ஏட்டு இந் தரவில்லை.

“இந்த ஏழைப்பட்ட ஜனங்களையார் வஞ்சிக்கத் துணிந்தாங்களோ அவங்க தொலைஞ்சாத்தான் இவங்களுக்கு முழு சாக வழங்கமுடியும்.”

செத்துப்போய்விட்ட—சாக்டிக்கப்பட்ட—கிருஷ்ணனின் அந்த ராதமா என்னுள் புலந்து சதா என்னிடம் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. மனசுக்குள்ளாகக் குடைந்துகொண்டிருந்த ஒரு இனந் தெரியாத வேதனையை என்னால் சமாளித்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

எப்படியோ இந்த ஐந்துவருடாலத்தையும் கழித் துவிட-

டேன். மாதா மாதம் தவறுமன்னாள் அனுப்பிவைத்த ஐம்பது ரூபாவையும் அப்படியே நயினரிடம் கொடுத்து வைத்திருப்பதாகவும், இந்த ஆஸ்டு முடிய கூம்பது பரப்பு விளை நிலத்தை நயினர் என் பேருக்கு எழுதித் தருவதாகவும் அப்பா கடிதம் எழுதியிருந்தார்.

நயினர் சொன்னபடி செய்துவைப்பார் என்பதில் எனக்குத் துளி கூட நம்பிக்கை இல்லை. காலத்தை நீண்டுபோக விடாமல் இந்த விடுமுறைக்கு ஊருக்குப் போய் நிலத்தை எழுதிக் கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்த நான் ஊருக்குப் புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன்.

என்னுடைய கிராமத்திற்கு அடுத்த கராமத்தில் இருக்கும் ஒரு நண்பனைப் பார்ப்பதங்காக வும், என்னுடன் இரண்டொரு நாடகளைக் கழிப்பதற்காகவும் எனது சக உத்தியோகஸ்தன் மென்மூசும் என்னுடன் வந்துசர்ந்தன.

உலகமெங்கும் எப்படியோ மாறிக்கொண்டிருக்குப் போது கிராமம் மட்டும் இன்னமும் அப்படியேதான் இருந்தது.

எங்கள் குடிசைக்கும் நயினர் வீட்டுக்கும் நடுவாக ஒருவெளிப் பிரதீசம் இருந்தது. அதுமட்டும் இப்போது ‘கிராமச் சங்கத் தாரின் விளைப்பட்டுத் திடல்’ என்ற பெயருடன் இருந்தது. திடலுக்கு வலப்புறமாக இருந்ததாமரைக் குளூழும் படிகள் கட-

பெய்துச் சற்று நாகரிகமாக இருந்தது. அந்தக் குளத்தில் யட்டுவதும் குளிர் தென் றை இருந்து அனுபவிப்பதற்காக அந்தத் திடலின் குளக்கரைப் புகுவத்தோடு பளிங்குக் கல்வா ஈசன் ஒரு ஆசனம் சுமார் ஐந்தடி நீளத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

நேற்று மாலை—மாலைச் சூரி யனின் ஜோதிக் செக்கார் அடி ஊனத்திலே தடவி வைக்கப் பட்ட கருக்கல்வேலை நானும் நண்பன் மெண்மைக் கும் அந்தப் பளிங்கு ஆசானத்தில் அமாந் திருந்தோம்.

வலிதமாடி வந்த தென்ற அம், அந்தி வானச் சிவப்பும் குளத்தின் மறு கோடி யிலே சுமை பொறுக்காது தலை நாழ்த்தி, தென்றவின் அமுக்கத்தில் அசைந்தோடும் நெல் மயிர்களின் இன்பநாதமும்.....

நண்பன் மெண்மைஸ் ஒரு கவிஞர். சிங்களத்தில் அற்புத மான பாட்டுக்கள் இயற்றுவான். அவன் இந்த இன்பத்தில் இருந்து ஒரு கவிதையே இயற்றி விட்டான்.

“இந்தக் குளத்தில் மேவி வரும் தென்றவின் உரங்வால் மனிதனுகிய நான் தேவனுவேன்.”

இந்த அர்த்தத்தில் அவனது பாட்டு அமைந்திருந்தது அவன் எனக்கு அதைப் படித்துக்காட்டினான். நான் மெய்மறந்தேன்.

“மனிதர்கள் தேவரானார்” என்று சிங்களத்தில் பாட்டை முடித்துவிட்ட நண்பன் எமக்குப் பின்னே யாரோ நிற்கிறார்கள் என்ற தோரணையில் கண்களைச் சிமிட்டினான்.

அநாயாசமாய் கழுத்தைத் திருப்பி நோக்கினேன். அங்கே...

நயினர் நின்றூர் ; வெறித்த பார்வையில் நின்றூர் — உக்கிர தேவனாக நின்றூர். எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரிய வில்லை. நயினரின் முன்னிலையில் நான் ... நண்பனும் முன்னாலிருக்கும்போது..... சுயமரியாதை உணர்ச்சி என்னை எழுந்திருக்க வைக்கவில்லை !

பயங்கரமான செருமல் ஒன்று மட்டும் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து மிதித்திக்கட்டை ‘சளக்களக்கேண்று அடிபடும் ஓசையும் எழுந்தது.

இருட்டிக்கொண்டு வந்தது வீட்டுக்கு வரும்போது, ஏன் அந்த மனிதன் ஆத்திரத்துடன் போனான்? என்ற நண்பனின் கேள்விக்கு என்னால் தெளிவான பதில் கொடுக்க முடியவில்லை.

இரவு எட்டு மணிக்குமேல், அப்பாவை அழைத்துப்போக நயினரின் தூதுவர்கள் இருவர் வந்தார்கள். எனக்கு எல்லாம் புரிந்து விட்டது. விஷயத்திற்குச் சற்று முறுக்கேற்றிவிட என்னி “அப்பா, வரும்போது நாளைக்குக் காணி எழுதலாமா என்று கேட்டிட்டு வாவேன்!” என்று சொல்லி வைத்தேன்.

வெகு விரைவில் அப்பா திரும்பி விட்டார். அவர் முகம் விகாரமாக இருந்தது.

“என்ன இப்படி மூஞ்சியை தூங்கப் போட்டிட்டுவர்யியள்?”

“ஏன் என்றாச்சு? காணி தரமுடியாதெண்டாங்களா?”

“செல்லாச்சி, கடைசியில் என் தலைக்கே தீ வைச் சிட்டான்டி தீ,”

“என்ன சொன்னிங்க?”

“ஆமாடி ஆமா. நம்ம மவன் கோட்டும் சூட்டும் போட்டிட்டு காத்து வாங்கப் போனான். பெஞ்சு மேலே ஒக்காந்திட்டானும், அவர் மானத்தையேவாங்கிட்டானும்...”

“.....”

“நாமெல்லாம் காத்து வாங்கப்படாதாமடி”

“என் அவ அப்பன் வீட்டுக் காத்தோ?”

“என்னமோ அப்படித்தான் அவன் நெனச்சிட்டான். பணத்தைக்கூட்டத் தரமுடியாதெண்டான் அயோக்கியப் பயல். காணிவாங்க முடிய மான்னு கேக்கிறுன்றி”

“.....”

“அவனே நான் பாத்தி டுறேஷ்டி, காத்து அவனுக்கு மட்டுந்தான் சீதனச் சொத்தான்னு நான் பார்க்கத்தான் போறன் ஆமாண்டி பரக்கத்தான் போறன....”

அப்பாவும் அம்மாவும் பேசிய பேச்சுக்கள் எனக்குத் தெளிவாகக் கேட்டன.

நான் பெருமித்தால் பூரித்துப் போனேன் !

உங்கள் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான நைக் வியாபாரிகள்

தங்க நைக் மாளிகை

உரிமையாளர் : வீரப் பெட்டியார்

145, பிரதான வீதி, கல்முனை.

தொலைபேசி இல : 267.

ஓட்ட நைக்கள் குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன் செய்து தரப்படும்.

தமிழ் நாட்டில் கைலாசபதி அவர்களைப்பற்றி..

நமது கைலாசபதியைப்பற்றி தமிழ்நாட்டில் என்ன சொல்கிறார்கள்? அவரது ஆக்கங்குக்கு, ஆராய்ச்சி நூல்களுக்கு, அங்கே என்ன விதம் மதிப்பளிக்கப்படுகிறது? அவரைத் தமிழ்நாட்டு இலக்கிய வாதிகள் ஒரு வீரச்கராக ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? என்பதை சென்ற ஆண்டு இறுதியில் எனது தமிழக இலக்கியச் சுற்றுலாவின் போது என்னால் கீழ்க்கண்ட சில சம்பவங்களினால் உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

“மல்லிகை பார்க்கிறீர்களா?”..... ஒரு நண்பரிடம் கேட்டேன் “மல்லிகையா” ஓ... ஒரு நண்பர் மூலம் கிடைக்கப் பெற்றேன்: இவங்கைப் பத்திரிகையையிற்றே என்று அதை ஆர்வமுடன் படித்தேன். அதன் அம்சங்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. க. நா. சு. பற்றி கைலாசபதி எழுதியிருந்தாங்களே..... ரொம்பஜோர்..... பலதடவை மீண்டும் மீண்டும் படித்தேன். என்ன அழகா செய்கிறார் ..... தமிழ் நாட்டில் மல்லிகையை அவ்வளவாய்த் தெரியாது. ஆனால் கைலாசபதியின் கட்டுரைக்கப்படுறம் மல்லிகை பரவலாக தெரிய ஆரம்பிச்கது.. க. நா. சு. கட்டுரையால் மல்லிகை இங்கே பிரபல்யமாகிவிட்டது என்றார் அந்த செண்ணை இலக்கிய நண்பர்.

★ ★ ★

நான் சுற்றுப் பயணம் செய்த வேளைதான் ககன தமிழக இலக்கியப் பத்திரிகையிலும் தமிழன்பவின் தோணி வருகிறது. நூல்விளங்கப்பரம் வெளியாகியிருந்தது. அதில்கூட கைலாசபதியின் முன்னுரையுடன் என்ற பெரிய முத்திரையைத் தாங்கியவன்னை சிறிய எழுத்தில் வெளியாகியிருந்தது அந்த விளம்பரம். எங்கும் இதே பேச்சு..... இதே வேளையில்தான் இன்றைய தமிழ் உலகின் தலைசிறந்த முற்போக்குக் கவிஞரான ‘இன்குலாப்’ அவர்கள் எண்ணை அவர் விரிவுகராற்றுகின்ற செண்ணை புதுக் கல்லூரிக்கு அஸூத்துச் சென்றிருந்தார்கள் இங்கேதான் ‘தோணி வருகிறது’ தமிழன்பனும் விரிவுகராயாற்றுகிறார். பலகுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைக்கப்பட்ட பின்னா தமிழன் பனோடு பேசுக்கொண்டிருந்தபோது அவரிடம் நான் கேட்டேன்: ‘இங்கேதான் பிரபல விமர்சகர்கள் இருக்கிறார்களே, நீங்கள் ஏன் கைலாசபதியிடம் முன்னுரை கேட்டார்கள்’ என்று.

அதற்கு தமிழன்பன் அவர்கள் சொல்லியது... . ‘கைலாசபதி தானே இப்போது சிறந்த விமர்சகர் சரியான நிலைப்பாட்டில் திற

ங்வு செய்கின்றவர் என்ற வகையில்தான் அவரிடம் நான் முன் னுரை கேட்டேன்’ என்றார்கள்.

★ ★ ★

மதுரை நகரில் பிரபலமான புத்தக நிலையம் ஒன்றில் தமிழ்நாட்டில் இப்போது பிரபலமடைந்துவரும் புதுக் கவிதை, மற்றும் இலக்கிய விமர்சகருமான பேராசிரியரோராகுவருடனும் புதுக்குரல்களின் ‘புலசர்த்தாவுபான பழம்பெரும்’ ‘எழுத்து’ வச இலக்கிய கர்த்தாவுடனும், ஒரு நீண்டநேர இலக்கிய சர்ச்சையில் ஈடுபட்டேன். அந்தச் சர்ச்சையாவர்-கைலாசபதி. சர்ச்சைக்கு காரணம் க. நா. சு. பற்றிய சைக்குப்-பிரதான கைலாசபதி அவர்களின் திறனையும் சேர்த்துவிட்டார் என்ற ஆத்திரத்திலோ என்னவோ கைலாசபதிப்பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு சொன்னார்கள்,

கைலாசபதி எதையும் பூரணமாக ஆய்ந்து ஒழிந்து படிப்பதில்லை, அரைகுறையாகப் படித்துவிட்டு தம் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரைக்கும் சென்று சதோ இதுதான் உண்மையான ஆய்வு என்ற மாதிரி விஹரி கிக்கிறார். நியாயப்படி சரியான நிலைப்பாட்டில் இருந்து தவறி விடுகிறார். விமர்சனம் தனக்கு கைவந்த கலை என்று எதையும் விமர்சிக்க முடியாது. விமர்சனத்துக்கும் ஒரு நியாயம், ஒரு இலக்கணம் விதிமுறைகள் உண்டு இதை வீறுவது விமர்சனமாகாது; தனது நாட்டின் இலக்கியத் தன்மையை இன்று இவர் பூரணமாக வியாசிப்பாரா? எங்களையெல்லாம் ஏன் விமர்சிக்க வந்துவிட்டார். தன்னுடைய விமர்சனத்தை தன்னுடைய நாட்டில் எல்லதுக்கொள்ளல்லேன். அவர் விமர்சிப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் எழுதுகிறோமா... என்று ஒரே மூச்சில் பொரிந்து தள்ளினார். அந்தப் புதுக்குரல்களின் உரிமையாளர்.

★ ★ ★

புதுவை நகரில் பிரபலமான வானெலுவிப் பேச்சானாரும், பிரஞ்சு இலக்கியத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வருபவருமான திரு. சி.செ. பிலோழ்நாதன் அவர்கள் கைலாசபதியைப்பற்றி முன்பு அதிகம் தெரிந்திருக்காதவர். ஆனால் க. நா. சு. பற்றிய கட்டுரையை மல்லிகையில் படித்த பிறகு இப்போது கைலாசபதியின் நூல்கள், விமர்சனங்கள் முழுவதையும் படிக்கும் ஆர்வத்தில் க. நா. சு. பற்றிய கட்டுரையின் முழுப் பிரதிகளையும், மற்றும் நூல்களையும் தந்துதவுமாறு அடுத்து கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

★ ★ ★

இப்படியாக கைலாசபதி அவர்களை முழுத் தமிழகமே அறிந்துள்ளது என்பதை நான் சென்ற பல இடங்களிலும் என்னுஸ் உணர்முடிந்தது என்பது மட்டுமல்ல. அவரது ஆக்கங்களுக்கு, இங்கையை விட அஷ்கே அதீக மதிப்பொளிக்கப்படுவதும், அவரது நூல்கள் அங்கே பல்கலைக் கழகங்களில் பாட நூல்களாக இருப்பதும்... பொதுவில் அங்கே கைலாசபதி அவர்கள் ஒரு சர்ச்சைக்குரிய... ஆனால் வரலேற்றப்படுகின்ற ஒரு இலக்கியவாதி என்பதை நினைக்கும்பொது எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கிறது. இதுபற்றிய விரிவான கட்டுரையை அடுத்த இதழில் இருந்து எழுத இருக்கிறேன்

—பாலகிரி

(வடக்கிற்கு வளாகம் வருமா என்று கேட்டார்கள்? வந்துவிட்டு. அதற்குத் தலைவர் யார் என்று கேட்டார்கள். தலைவரும் கிடைத்துவிட்டார். அவர்தான் மதிப்பிற்குரிய கைலாசபதி அவர்கள். சிறந்த இலக்கியவாதியும், அரசியல்வாதியும், சிறந்த கல்விமானும் ஆன இவர் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கமைய வளாகத்தை திறம்படத்தாத்துவார் என நிச்சயம் 'காலரதம் நம்புவதோடு அவருக்கு தனது வாழ்த்தையும் தெரிக்கிறது')

வெளிவந்துவிட்டது!

“போலிகர்”

(புதுக்கவிதைத் தொகுதி)

பிரதிகள் வேண்டு
வோர் ஒரு ரூபா அனு
ப்பி பெற்றுக்கொள்ள
லாம்.

நா. வோகேந்தீர்விங்கம்
நாவலடி வேண்,
திருதெல்லேவி மேற்க.,
யாழ்ப்பாணம்.

செம்மலர்கள் இலக்கிய வட்டச் செயலாளரும் இளம் கவிஞருமான “பாலகிரி” அவர்கள் தனது தென்னிந்திய இலக்கியச்சற்றுப்பிரயாணத்தின்போது நிகழ்ந்த கவையான அனுபவங்களை, அடுத்த இதழி விருந்து “சந்திப்புகள்” என்ற தலைப்பில் தருகிறார். வாசிக்கத் தவறுதீர்கள்.

ஆ—கள்

அடுந்த இழறில்.....

விமர்சனங்கள்:

1. உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன.
2. ஏன் (இலக்குக் கலர்)
3. வேள்வி (ஊனம்பாடிகள் இகழ்)
4. சினிமா விமர்சனம்,

காதில் விழுந்தவை

(தலைக்கவைப் பகுதி)

■ நமது நாட்டில் இன்று குழந்தைகளிடையே கூடப் பிரபலமாகியிருக்கும் பாடல் எதுவென்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்: வடை வடையாய் விற்று வந்தாள்...?—ஐஹாம்! கண்ணியவள் இடையினிலே தண்ணிக்குடம்?—கிடையாது! ஆகாயப் பந்தவிலே....? —இல்லவே இல்லை! இப்போது ஐந்து வயதுக் குழந்தைகள் வாய்களிலும் அடிப்படும் பாடல் இதுதான். ‘உள்ளது இரண்டொரு பிள்ளைகளன்றாலும் தொல்லைகள் இல்லை. நல்ல குடும்பம் அளவுள்ள குடும்பம்...’ என்று தொடர்கும் ‘பிரீதி’ வாடையிலிருந்து வரப்பாடல்! ஐந்து வயதுக் குழந்தைகளுக்கே ‘பிரீதி’ வாயில் அடிப்பட்டால் பந்து வயதுப் பிள்ளைக்கு....?

★ ★ ★

■ தென்னகத்தில் 100 நாட்களுக்கு மேல் ஒடும் கல்யாணமாம் கஸ்யாணம் படத்தில் சோ, தங்கவேலு தோன்றும் ஒரு ஹாஸ்யகட்டம்:—

தங்கவேலு: முத்து, முத்து எங்கிரிச்க. முத்துவைத் தேட னும்மு தூத்துக்குடிக்குத்தானே போன்றுகம்.

சோ: நீங்க ஒண்ணு! முத்துவை தூத்துக்குடியில் தேடாம் மதுரையிலையா தேடுவாங்க?

★ ★ ★

ஆசிரியர்: முட்டாள்கள் கேட்கும் சில கேள்விகளுக்கு புத்தி சாலிளால் பதில் சொல்ல முடிறாது....

மாணவன்: ஆமாம் சார்...இப்பதான் எண்குப் புரியுது.... நான் ஏன் பரிட்சையில் பெயில் விட்டேன் என்று;

★ ★ ★

■ குத்துச் சண்டைப் பயிற்சி முடிந்ததும் பயில்வான் தனது சின்யர்களிடம் கேட்டார், குத்துச் சண்டைப்பற்றி ஏதாவது சந்தேகமிருக்கிறதா?” ஒருவர் பணிவடன் சொன்னார். “ஐயா! குத்துச் சண்டைப் பயிற்சியைத் தபால்மூலம் படிக்க வசதியுண்டா?”

★ ★ ★

ஓன் ஒன்றில் கேட்ட சம்பாஷணை இது:—

ஒருவர் : ‘.....மெல்லானு புரம்’ என்று வந்திட்டுது. மெல்லானு வீட்டுத் திட்டம் என்று வந்திட்டுது. மெல்லான விளையாட்டு மைதானம் என்று வந்திட்டுது. இன்னும் என்னத்துக்கெல்லாம் மெல்லானு என்று பெயர் வைக்கப் போருங்களாம்...?’

மற்றவர் : கடற்கரைக்குப் போற வழியில் ஒரு மடு (பள்ளம்) இருக்குதல்வா? அதுக்கும் மெல்லானு மடு என்று வைச்சாலும் வைப்பாய்கள்.....!

★ ★ ★

■ பிரபல நடிகர் தயாரிப்பாளரைப் பார்த்து “என்னுடைய மரணக் காட்சியைக் கண்டு கொட்டகையிலிருந்த மக்களெல்லாம்” ஒவென்று அழுதுவிட்டார்கள்.

தயாரிப்பாளர் : அது உண்மையாகவே நீங்கள் சாகவில்லை என்பதைத் தெரிந்ததினால்தான்.

★ ★ ★

■ ஒருவர் : மிருகங்களுமூதுப் பேசத் தெரியாது என்று கூறுவதெல்லாம் சுத்தப் பொய். அதற்கும் அதனுடைய மொழி யிருக்கிறது. ஒரு கழுதை பேசவது இன்னைத் தழுதக்குத்தான் தெரியும்.

மற்றவர் : அதனால்தான் நீங்கள் பேசவது எனக்குப் புரியாத டேங்கிறது போலிருக்கிறது.

★ ★ ★

■ ஒரு ஆசிரியர் வகுப்பிலிருந்த மாணவனை அழைத்து இரண்டு ஐந்து சத்தாணயங்களைக் கொடுந்து ஐந்து சத்திற்கு வெற்றிகள் யும், ஐந்து சத்திற்கு பாக்கும் வாங்கி வரும்படி அனுப்பினார். போன்மாண்ண சிகாமணி திரும்பவும் ஆசிரியரிடம் வந்தான்.

மாணவன் : எந்த அஞ்ச சத்துக்கு வெத்திலை? எந்த அஞ்ச சத்துக்கு பாக்கு?

ஆசிரியர் : ?..... ?.....

★ ★ ★

■ உமது முதல் ரயில் பயணம்பற்றிக் கட்டுரை வரையுமாறு வருப் பொன்றில் கேட்கப்பட்டது. ஒரு மாணவன் இப்படிக் ‘கட்டுரை’ எழுதினான். ‘நான் முதன் முதலாக ரயிலில் சென்றது நான்கு வயதில். அப்போது எனக்கு நடந்தது எதுவும் தெரியாது. ஏறியது புகையிரத்தில் என்பது மாத்திரம் தெரியும்.’

ஒரு பேச்சுக்குச் சிரான்னேன் ! இது என் புத்திதானே?

“தமிழகத்தில் ‘சிறந்த’ கவிஞர்களில் ஒருவரான கண்ணதான், தான் எழுதியிருந்த எம். ஐ. ஆர். சரிதத்தில் தமிழ்ப் (பெ)பண்பாடு பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்ப் (பெ)பண்பாடு பறிபோவது குறித் துக்க கண்ணதாசன் அடைந்திருக்கும் கவலை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல! பண்பாடு பறிபோவதில் அவருக்கிருக்கும் கவலைக்கொள்ளுவில்லை. பாவும்! கண்ணதாசன்போல நாலைந்து பேர் இருந்தால் போதும். நம் பண்பாடு புத்துயிர் பெற்று விடும்? தமிழ்ப் பண்பாட்டை மனதில் கொண்டு கண்ணதாசன் எழுதிய பாடல்களில் சில அடிகளை உங்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம்.....”

- ‘சுவைகொண்ட மாங்கனியை உடைகொண்டு மூடும்போது உறங்குமோ உண்முகு...’
- ‘நீ பிடிச்சுப் பார்த்த பழங்களிலே இம் மா சைஸா பாத்தியா? கைக்கு அடக்கமா? ...’
- தேன் மழையிலே மாங்கனி நனைந்தது .. பால் பொழுந்தது பருவமும் குளிர்ந்தது.’
- ‘...இந்த உலகத்தில் முதலெதிரி என் பொட்டுவையைப் போலேது? பொழுதுபட்டால் எதிரியில்லை கட்டிய பின்னாலே கட்டிலின் மேலே...’
- ‘பந்தடிக்கும் நந்தவனம் என் பருவம் முழுதும் அவன் நெஞ்சிஸ்...’
- ‘பகலுக்கு அதிசயம் இரவுக்கு அவசியம் பழக்கிட்டால் என்ன ரகசியம்? கனிவிட்ட மாமரம் அணிலுக்கு மாத்திரம்...’
- ‘குத்துவிளக் கேற்றி வைச்சு அங்கு மெத்தையிலே போயிருக்க... நித்திரையை நீமறக்க... நீலனிழி தான் சிவக் குத்திரையை நான் பதிக்க முன்னாறு நான் நடக்க...’

இலங்கை — இந்திய புட்சினா இதழ்வள்

தொடர்ந்து படியுங்கள்— வீரசியுங்கள் எழுதுங்கள்

**அணு
ருமரன்
களனி
மனிதன்
நேன் மழை
பனிந்துவிள்**

கிடைக்குமிடம்
யார். புதை தினைய
91, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்:

எனினும் சிறேவது அறமிய நகைனையே!

அழகிய —

பவுன் நகைகள்
தங்கப்பவுன்
கைவரங்கள்
ஆசியவற்றிற்கு

கே. என். எம். மீரான்சாஹரிப்

தங்கப்பவுன் நகைமாளிகை
கன்னதுதிட்டு,

யாழ்ப்பாணம்.

போக : 585

ஒலியின்பம் பெறுகையில் எவையெனும்
இடையூறுகளா?
வானேலிப் பெட்டியில் சர்.... புர்.... என்ற
சகிக்க முடியாத சத்தங்களா?
கவலை வேண்டாம்! நாடுவீர!

RIO RADIONIC

Dealers In: RADIO SPEAKERS & ELECTRICAL GOODS

MAIN STREET, MARUTHAMUNAI.

KALMUNAI

கோடைகாலத் தாகமா . . .

தாகத்தைத் தீர்க்க—
உங்கள் அபிமானமிக்க

பிளவஸ்

ஸ்தாபனத்தாரின் உள்ளம் குளிரும்
உள்ளத தயாரிப்புகளை நாடுங்கள்

தித்திக்கும் அறுசுனை கொண்டது
பிளவஸ் ஐஸ்விஜூலி

மேலும் அசிக சுலை கொண்ட—

பிளவஸ்	ஐஸ்கீலிம் பார்
"	ஐஸ்சோக்
"	ஐஸ் சிலை
"	ஐஸ் பழம்

பிளவஸ் தயாரிப்பென்றால் அளைவருக்கும்
அஸ்திப்பீரியம்

பிளவஸ்

100, ஐந்து சந்தி,

யாழ்ப்பாணம்.

இசைய நகரிட உலகில் அழு சந்திரன்
அவேட டாப்படுகிறார்...

- ★ உங்கள் முகங்களை கவர்ச்சிப் படுத்துக்கள்
- ★ உங்கள் முகங்களை பொலிவு படுத்துக்கள்
- ★ உங்கள் முகங்களை மிருதுவாக்குக்கள்

அதற்கு

ரஃபீக் டெல்கம் போடு

இருக்கவே இருக்கிறது

MANUFACTORY OF :

RAFEEK TALCUM POWDER

156, Manipay Road,
JAFFNA

அதிட்டவர்: எம். சி. பேசுதாஸன், நாவலன் பதிப்பகம், தல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம். வெளியீடு: காலாதம் இலக்கிய வட்டம், பால்டிருப்பு,
உங்களை; வெளியீடுபவர்: எம். வரதராஜன், (காலாதம் இலக்கிய
வட்டத்தின் சார்பில்).